

TRIBUNE

#KIES2019
**HOE PAST
DE PUZZEL
IN ELKAAR?**

inhoud

inhoud en colofon	2
wedstrijd	2
algemeen	3
spoor	6
tram bus metro	11
de post	12
gazelco	15
telecom	16
federale overheidsdiensten	18
vlaamse overheidsdiensten	25
lokale en regionale besturen	27
onderwijs	31
cultuur	37
agenda	40

colofon

Hoofredactie en verantwoordelijke uitgever:

Guido Rasschaert
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel
Tel: 02-508 58 11 Fax: 02-508 58 40
guido.rasschaert@acod.be

Redactiesecretariaat:

Chris Camps - chris.camps@acod.be

Redactie:

Rita Coeck, Nancy Libert, Jean-Pierre Nyns,
Chris Moortgat, Ludo Sempels, Willy Van Den
Berge, Robrecht Vanderbeeken, Gino Hoppe,
Bart Neyens, Jan Van Wijngaerden

Eindredactie:

Robin Productions, Aalst

Vormgeving:

Robin Productions, Els De Waele

Drukkerij:

Roto Smeets, Olmen

online

www.acodonline.be

www.facebook.com/acod.abvv

[@ACOD_ABVV](https://twitter.com/ACOD_ABVV)

wedstrijd

FNAC-geschenkbond

Winnaars

Harry Weymeersch (Mechelen), Isabelle Lips (Oostakker), Dimitri Innegraeve (Koolkerke), Gilbert Geldof (Balegem) en Danny Huijsmans (Deurne) winnen een prachtige Mediamarkt-geschenkbond. Zij hebben de antwoorden van vorige editie correct beantwoord. De juiste antwoorden:

- Couleur Sociale
- 'Fit for purpose'
- De Speelvogel (in Deurne)

Nieuwe prijs:

FNAC-geschenkbond

Vragen

- In welk gebouw vindt de vierde debatavond in de reeks 'We Own It' plaats?
- Hoeveel vacatures heeft Defensie in 2019?
- Hoe heet de beheerder van de spoorweginfrastructuur in het Verenigd Koninkrijk?

Antwoorden mailen naar

chris.camps@acod.be
of sturen naar Chris Camps,
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

Gelieve je adres te vermelden bij je antwoorden.

Als je het mij vraagt

"Investeren in openbare diensten is investeren in mensen"

Op 26 mei waren er verkiezingen voor het Vlaams, federaal en Europees parlement. Wat zijn je bedenkingen?

Chris Reniers: "Mensen werden tijdens de campagne overstelpt met snelle slogans, beloften, propaganda en discussies over wie de nieuwe minister-president of premier zou worden. Maar over echte oplossingen voor de problemen waar de staat, onze samenleving of de doorsnee burger mee geconfronteerd wordt, ging het zelden. De voorbije vijf jaar zag de burger zijn openbare dienstverlening afnemen en tegelijk duurder worden. Dat is niet waar je burger belastingen voor betaalt. Als daarbovenop ook nog je koopkracht daalt door een indexsprong, je langer moet werken voor minder pensioen en op het einde van de maand steeds een gepeperde energiefactuur voorgeschoteld krijgt, dan is het logisch dat de regeringspartijen daarvoor de rekening gepresenteerd kregen. Wat helaas gebeurd is, is dat de Vlaming zich naar rechts en extreemrechts gekeerd heeft, naar partijen die een populistisch en simplistisch verhaal vertelden. De Vlaming heeft zich dus laten verleiden door de verdelende gemakkelijksoplossingen van extreemrechts, in plaats van te geloven in beredeneerde oplossingen waar we op termijn allemaal beter van worden."

Wat de regeringsvormingen zullen opleveren is nog niet duidelijk, maar moet er voor de ACOD in de volgende regeerperiode veranderen?

Chris Reniers: "Bij de start van de vorige federale regering in 2015 werd meteen duidelijk dat er zou ingezet worden op de afbouw – lees afbraak – van de openbare diensten. De openbare diensten moesten en zouden inleveren, zowel wat betreft hun werkingsmiddelen als hun personeel. Ook privatiseringen, de afbouw van het ambtenarenstatuut en inhakken op het ambtenarenpensioen stonden van meet af aan op het programma. Dit moet stoppen."

We moeten dringend investeren in onder andere justitie en politie, financiën, gezondheid, onderwijs, openbaar vervoer, overheidsbedrijven en cultuur. Er moet werk gemaakt worden van een rechtvaardige fiscaliteit en investeringen in openbare diensten die elke burger – niet enkel de welvarenden onder ons – rijker maakt.

Het is ook hoog tijd dat de politiek verantwoordelijken opnieuw respect opbrengen en waardering tonen voor het personeel van de openbare diensten. Sociaal overleg impliceert een dialoog en dus een gesprek waarin beide partijen hun argumenten voorstellen en ernaar geluisterd wordt. Ik mag dus hopen dat we voor de komende vijf jaar een minister van Openbaar Ambt krijgen die zich wel laat zien en aanwezig is wanneer we onze terechte bekommernissen wilden aankaarten."

Hoe zal de ACOD zich opstellen?

Chris Reniers: "Als we iets zullen benadrukken wat betreft de

Chris Reniers - voorzitter

openbare diensten, is het hun positief effect op de samenleving en de burger. De negatieve effecten van ontmantelde en afgeslankte openbare diensten zijn pijnlijk duidelijk. Openbare diensten vormen een belangrijke motor van onze economie. Ze zorgen voor werkgelegenheid en ondersteunen de private markt in haar welvaartscreatie. Een openbare dienstverlening moet de burger rijker maken, meer welbevinden geven, ondersteunen in zijn dagelijks leven en meer gelijkheid en zekerheid creëren in de samenleving. Openbare diensten leveren cruciale diensten van algemeen nut, waaraan anders niet op dezelfde betaalbare, toegankelijke, neutrale en universele manier zou voldaan worden. Zonder openbare diensten zou de burger overgelaten worden aan de vrije markt, die winstmaximalisatie centraal stelt en die gekenmerkt wordt door een schraler, duurder en selectiever aanbod. Bij deze een waarschuwing: er is geen geld meer te vinden bij de federale en Vlaamse departementen en beleidsdomeinen. De ACOD vraagt verantwoordelijkheid van iedereen die het goed meent met onze samenleving om dat in te zien."

Vertrouwelijkheidsbeleid ACOD

Wat doen we met je persoonlijke gegevens?

De ACOD voert een strikt vertrouwelijkheidsbeleid. We nemen je privéleven immers heel ernstig en verwerken je persoonlijke informatie met zorg. Dit vertrouwelijkheidsbeleid geldt voor de ACOD en alle vakbondsactiviteiten van de ACOD.

Door ons vertrouwelijkheidsbeleid zijn we in overeenstemming met de nieuwe Europese GDPR-wetgeving ('General Data Protection Regulation') over de verwerking en de bescherming van de persoonsgegevens, die op alle door de ACOD ingewonnen persoonsgegevens wordt toegepast. De ACOD respecteert zo het privéleven van haar leden en waakt erover dat de persoonlijke informatie, die je meedeelt, vertrouwelijk wordt verwerkt. We zijn transparant over welke gegevens we verzamelen en waarom. We beschermen je gegevens als een waardevol bezit. We verkopen je gegevens niet aan derden en zullen dat ook in de toekomst niet doen. Dit vertrouwelijkheidsbeleid legt uit waarom we persoonlijke gegevens van en over jou verzamelen, zij het rechtstreeks of indirect, en op welke manieren we die gebruiken.

Aanwenden van de ingewonnen informatie

De ACOD verwerkt je persoonsgegevens voor de hiernavolgende doeleinden:

1. Om gebruik te maken van haar diensten.
2. Communicatie en/of vorming.
3. Vakbondspropaganda.
4. Vakbondsactiviteiten.

Gebruikmaken van de diensten van de ACOD

Wanneer je lid wordt van de ACOD, wordt er gevraagd de persoonsgegevens te vermelden die absoluut noodzakelijk zijn om zowel de doelstellingen van de ACOD, als de dienstverlening of prestaties te leveren, waartoe je lidmaatschap van de ACOD je toegang verleent. De gegevens worden gebruikt in het kader van de syndicale opdrachten van de ACOD, om je de best mogelijke dienstverlening te bieden, en worden bewaard op beveiligde servers of servers van een derde. Deze gegevens worden nooit gecombineerd met andere persoonsgegevens die op jou betrekking hebben, ongeacht de herkomst ervan. Wanneer je ons een e-mail of andere berichten stuurt, kunnen we deze bewaren. Soms vragen we je persoonlijke details, die

relevant zijn omdat ze betrekking hebben op de situatie in kwestie.

Berichten

Elk lid krijgt automatisch het ledenblad Tribune. Als je dat niet wenst, kan je dat gratis laten weten aan de eindredactie, waarvan de gegevens zijn vermeld op het ledenblad (zie pagina 2).

Verzenden aan derden

We mogen informatie die je ons bezorgt, alleen naar derden verzenden als dit nodig blijkt om de hierboven vermelde doelstellingen te verwezenlijken. In bepaalde gevallen kan de informatie intern gedeeld worden. Onze bedienden moeten het vertrouwelijke karakter van je persoonsgegevens respecteren. Worden als interne dienst beschouwd: alle instellingen waarbij de ACOD is aangesloten, zowel op nationaal als op internationaal niveau. De ACOD verzendt nooit persoonsgegevens naar andere partijen, waarmee ze geen gegevensverwerkingsakkoord heeft afgesloten. Mocht dit wel het geval zijn, dan worden met deze partijen de nodige schikkingen getroffen om de beveiliging van je persoonsgegevens te verzekeren. Bovendien verzendt de ACOD geen infor-

matie, die je aan derden bezorgt, behalve als dit wettelijk vereist en toegestaan is. Ook kunnen we persoonsgegevens met derden delen als je ons daartoe schriftelijk de toestemming geeft. Je hebt het recht om deze toestemming op elk moment in te trekken. De ACOD verzendt buiten de EU geen enkele informatie over jou die afbreuk doet aan de eerbiediging van het privéleven.

Bescherming van de informatie

De ACOD bewaart de persoonsgegevens niet langer dan strikt noodzakelijk voor de doeleinden waarvoor ze bij wet bezorgd of vereist zijn.

Je hebt het recht te vragen om je gegevens te raadplegen en met ons contact op te nemen om de gegevens te wijzigen of te vragen ze te verwijderen. Deze handelingen worden uitgevoerd volgens de in de statuten van de ACOD toegelichte procedures en termijnen.

Je mag je verzetten tegen het verzenden van je persoonsgegevens (of een deel ervan) door ons of door onze derden en vragen om deze gegevens naar jou te verzenden, hetzij rechtstreeks, hetzij naar één van je derden, die je hebt gekozen. Om aan zo'n verzoek tegemoet te komen, vragen we je je te identificeren. Deze identificatie moet gebeuren op basis van een schriftelijke vraag aan je beroepssector.

De ACOD tracht je persoonsgegevens naar best vermogen te beschermen door technische en organisatorische maatregelen toe te passen, waarvan hier alvast een paar voorbeelden:

- Alle personen die kennis kunnen nemen van je gegevens in naam van de ACOD, zijn gebonden om de vertrouwelijkheid te respecteren.
- We hanteren op al onze systemen een beleid met gebruikersnaam en wachtwoord.
- De persoonsgegevens worden opgeslagen, zodat ze bij technische of fysieke incidenten kunnen worden gerecupereerd.
- Onze bedienden zijn op de hoogte van het belang van de bescherming van de persoonlijke gegevens.

Recht om te corrigeren en te verwijderen

Zoals voorzien door de wetgeving over de bescherming van het privéleven, mag je altijd je gegevens gratis wijzigen en verwijderen. Het volstaat dat je schriftelijk contact met ons opneemt via je beroepssector.

Heb je klachten over de verwerking van je persoonsgegevens, gelieve dan rechtstreeks contact met ons op te nemen.

Je hebt ook het recht om klacht in te dienen bij de Commissie voor de Bescherming van het Privéleven, een onafhankelijke controle-instantie die erop toeziet dat de gegevens van persoonlijke aard met zorg worden aangewend en beveiligd en dat je privéleven ook in de toekomst beschermd blijft. Meer informatie via: <http://www.privacycommission.be>.

Aanpassing van het vertrouwelijkheidsbeleid

De ACOD behoudt zich het recht voor om dit vertrouwelijkheidsbeleid te wijzigen.

Guido Rasschaert

Bericht aan onze leden Hou je ACOD-ledenfiche up-to-date

Elk ACOD-lid heeft een persoonlijke ledenfiche, die niet alleen gegevens bevat over de tewerkstelling, maar ook persoonlijke informatie. De ACOD probeert die ledenfiche zo nauwkeurig mogelijk bij te houden. Ook jij kan daar als ACOD-lid een handje bij toesteken.

Verandert er iets op je werk (bijvoorbeeld nieuwe tewerkstelling, ander arbeidsregime) of verander je van adres of rekeningnummer, laat het ons weten. Dan passen we dat onmiddellijk aan op je ledenfiche. Wijzigingen kan je rechtstreeks doorgeven aan je ACOD-gewest (zie contactgegevens hieronder) of via ACOD Online (voor adreswijzigingen en andere informatie indien je daar je ledenprofiel geactiveerd hebt).

Contactgegevens ACOD-gewesten

Antwerpen-Kempen-Mechelen

Ommeganckstraat 47-49, 2018 Antwerpen
antwerpen@acod.be
03/213.69.20

Limburg

Koningin Astridlaan 45, 3500 Hasselt
limburg@acod.be
011/30.09.70

Oost-Vlaanderen

Bagattenstraat 158, 9000 Gent
oost_vlaanderen@acod.be
09/269.93.33

Vlaams-Brabant

Maria Theresiastraat 121, 3000 Leuven
vlaams_brabant@acod.be
016/21.37.20

West-Vlaanderen

Sint-Amandsstraat 112, 8800 Roeselare
west_vlaanderen@acod.be
051/20.25.70

Brussel

Congresstraat 17-19, 1000 Brussel
brussel@acod.be
02/226.13.11

#KIES2019

Hopelijk ruimte voor een visionair spoorwegbeleid

Bij het lezen van deze editie zijn de verkiezingen wellicht al achter de rug. Laat ons hopen dat de bevolking een duidelijke keuze heeft gemaakt voor sterke openbare diensten. De spoorwegen en de andere openbare diensten verdienen immers nieuwe investeringen, in plaats van een afbraakpolitiek met voorbedachten rade om de openbare sector te privatiseren.

Spoorwegcontract

We durven al eens te vergeten dat een aanval op de openbare diensten niet alleen de werknemers ervan treft, maar ook de bevolking. Overheidsdiensten moeten immers geen dividenden uitkeren aan aandeelhouders zoals een privébedrijf. Ze staan ten dienste van iedereen in onze samenleving. Dit geeft niet enkel de garantie op een billijke prijs voor de geleverde dienst, maar geeft ook de garantie op objectiviteit in de dienstverlening. Als we opnieuw een rechtse regering krijgen, valt het ergste te vrezen. Voor ACOD Spoor is het belangrijk dat de volgende regering onze Belgische spoorwegen genegeert. De nieuwe regering zal immers over het contract voor de openbare dienstverlening moeten beslissen. Dit kan nog eenmaal toegekend worden voor maximaal 10 jaar. De beslissing moet uiterlijk vóór 25 december 2023 genomen worden. De toekomst van de Belgische spoorwegen voor bijna 15 jaar staat dus op het spel.

Plannen rechtse partijen

Begin mei pleitte Open VLD nog om te starten met een proefproject om een privéonderneming treinen te laten inleggen in Limburg. Uiteraard wisten wij al wat hun intenties zijn met de NMBS. Nu echter hebben ze bij monde van Patrick Dewael en Nele Lijnen ervoor gepleit om Limburg te laten fungeren als proeftuin voor de liberalisering van de spoorwegen in ons land. Volgens hen is de NMBS gebuisd wat betreft Limburg. Dit is een vreemde stelling, gezien Open VLD in de regering zit en de liberale familie de minister van Mobiliteit heeft geleverd. Ware het dan niet opportuun geweest om dit debat destijds in de schoot van de regering te voeren in plaats van nu te staan roepen om een privatisering?

Net als Open VLD is ook N-VA – weinig verwonderlijk – voorstander van een privatisering. Indien de trein deze partijen zo nauw aan het hart ligt, hadden ze meer werk kunnen maken van een goed beheerscontract tijdens de afgelopen legislatuur en beter gezorgd voor een correcte financiering in plaats van ons een besparingsplan op te leggen van 3 miljard euro.

Respect

Uiteraard willen we als overheidsvakbond opnieuw meer respect voor de openbare diensten. Zeker wat betreft de spoorwegen willen we dat de regering werk maakt van een nieuw beheerscontract met een daaraan gekoppelde realistische

financiering, zodat we onze opdracht van openbare dienstverlening kunnen uitvoeren zoals het hoort. De burgers in dit land hebben nood aan een alternatief voor de auto: meer veilige, stipte en nette treinen die bovendien betaalbaar blijven voor de gebruiker. En waar liggen de burgers ook wakker van? Het klimaat! Een goed werkend treinaanbod gaat leiden tot minder auto's, minder files, minder uitstoot en is dus beter voor het milieu.

De politiek verantwoordelijken moeten bovendien aan de duizenden spoorwegpersoneelsleden (en hun families) opnieuw bewijzen dat ze gewaardeerd worden voor hun inspanningen. Want achter elke spoorman of-vrouw staan hun gezinsleden. De meesten van onze mensen werken in ploegen of in onregelmatige arbeidsregimes. Het is dan ook belangrijk dat er een goede balans tussen werk en privé is. Indien dit niet het geval is, gaat dit wegen op het welzijn, het gezinsleven en de gezondheid. Gelukkige mensen zijn dikwijls gezonder en, belangrijk voor het bedrijf, presteren meestal ook beter. Laat ons hopen dat we een progressieve coalitie krijgen die oog heeft voor de samenleving en niet voor de multinationals en de andere 1 procent van de bevolking. Voor ons is het belangrijk dat ieder zijn deel krijgt van de welvaartstaart. Eerlijke belastingen en faire inkomsten uit het bedrijfskapitaal dragen bij tot de welvaart van iedereen.

Ludo Sempels

Privétreinen

Wordt Limburg de proeftuin voor de liberalisering van de spoorwegen?

De Limburgse liberalen hebben enkel een spoorwegvisie in tijden van verkiezingen, en wat dan nog voor een visie: het liberaliseren en uitbesteden van spooractiviteiten aan private spoorondernemingen.

Dat de liberalen als coalitiepartner van deze regering medeplichtig zijn aan onrealistische besparingen bij de Belgische spoorwegen, daarover wordt zedig gezwezen. Vandaag ondervinden we bovendien nog steeds de gevolgen van de doorgevoerde besparingen door De Croo senior in de jaren tachtig.

De opgelegde besparingen zijn bovendien zeer nadelig voor Limburg. Het treinaanbod wordt onvoldoende gemaximaliseerd. Loketten worden gesloten en er is minder personeel op de perrons en in de stations. Er worden meer en meer spoorwegdiensten uit Limburg verplaatst naar Brussel en Antwerpen. De Limburgse politici van deze regering hebben hun eigen spooractiviteiten uitbesteed aan Brussel en Antwerpen.

De Limburgse Open VLD had dus beter onze collega's van ACOD Spoor Limburg gesteund in hun strijd voor meer spoorwegen in het mooie Limburg in plaats van dingen te verkondigen waar men

in het buitenland van terug wil komen. Je kan gerust stellen dat het idee van liberalisering van de spoorwegen een oubollig en weinig positief idee is. Een zeer defensieve houding trouwens. Waar is die goesting in een frisse en uitdagende aanpak: het investeren in openbaar vervoer? Er is bovendien veel draagvlak bij de pendelaars. In het Verenigd Koninkrijk wil meer dan 70 procent van de bevolking (ook de rechtse Tories!) de spoorwegen nationaliseren. Gewoon doen! De Limburgse liberalen lopen echt achter met hun spoorwegvisie.

De spoorwegen hebben een natuurlijk monopolie. Het liberaliseren van spoorwegen is ronduit volksbedrog. Er worden immers verschillende monopolies gemaakt. Reizigers zullen nooit kunnen kiezen zoals je boter kiest in de winkel. Ze zullen bovendien hogere tarieven betalen en de sociale tarieven zullen verdwijnen. We steunen dus voluit onze Limburgse collega Stefan 't Jolyn en zijn militanten in hun strijd voor meer openbaar vervoer in Limburg. De Limburgers verdienen meer dan een proeftuin van geprivatiseerde spoorwegen!

Het nationaal secretariaat

foto Hein 56 didden

Dossier Britse Spoorwegen (1)

De Britten zijn het spoor bijster en kiezen voor de auto

We lazten in De Standaard (2 mei) dat alleen Britten langer in de file staan dan Belgen. Dit is niet verwonderlijk. De Britse spoorwegen zijn al twee decennia geliberaliseerd en geprivatiseerd. Niet alleen de tarieven zijn verhoogd (drie keer duurder dan in België), ook het aanbod en de dienstverlening zijn verminderd. In het VK heeft de stomme film 'The Great Train Robbery' een actuele betekenis: de belastingbetaler betaalt meer voor veel minder spoorwegen. De Britse pendelaar wordt elke dag bestolen.

De Britse pendelaar spendeert gemiddeld 14 procent van zijn maandloon aan een spoorabonnement (Duitsland 3 procent, Frankrijk 2 procent). Britse pendelaars wonen immers zeer ver van hun werk wegens de onbetaalbaarheid van huisvesting in grote steden. Met andere woorden, je bent niet voldoende vermogend om een huis dicht bij je werk te kopen en je moet er bovenop een stevige duit neerleggen om te pendelen naar je werk. In het VK spreekt men dan ook over 'transport poverty'. In januari werden de tarieven nog eens met 3,1 procent verhoogd, terwijl de waarderingcijfers het laagst waren sinds 2007. De treintarieven stijgen bovendien sneller dan de Britse lonen. Wist je trou-

wens dat het vliegtuig voor bepaalde binnenlandse trajecten goedkoper is dan de trein? Meer nog, een omweg via het vasteland met het vliegtuig om van A naar B te reizen in Engeland is voor bepaalde trajecten een goedkoper alternatief. Google het maar na! Ook de stiptheid is slechter dan in tijden van British Rail als openbare dienst (3 procent minder). Dat de Britten collectief kiezen voor de auto, stond in de sterren geschreven.

Het drama van de pionier

Hoe is het zo ver kunnen komen met de wereldpionier van de spoorwegen? Het is een politiek ideologisch, zeg maar neoliberaal, verhaal. De privatisering van het Britse spoor werd vlak voor de verkiezingen in 1997 door de regering-Major doorgevoerd. De peilingen gaven immers een overwinning voor Labour aan. Naast de privatisering en het welwillend zijn tegenover de lobby van de private spoorondernemingen, had de regering-Major een tweede doelstelling: de Britse vakbonden buitenspel zetten. De eenheid van het Britse spoor werd verdeeld onder tientallen private spoorondernemingen, waardoor de solidariteit en de eendracht gebroken werd. Ook de infrastructuur

werd in eerste instantie aan een private ondernemer afgestaan: infrastructuurbeheerder Railtrack. In 2000 gebeurde er een dodelijk ongeval in het station van Hatfield als gevolg van het verwaarlozen van het onderhoud van de infrastructuur. Gedurende een jaar werden er meer dan 120 snelheidsbeperkingen opgelegd om de infrastructuur in orde te brengen. De pendelaar werd geconfronteerd met chaos en Railtrack zakte diep in de rode cijfers. De Britse overheid moest ingrijpen en nam het beheer van de infrastructuur opnieuw in eigen handen. De huidige infrastructuurbeheerder Network Rail werd opgericht. Ondertussen pompt de Britse overheid een pak geld in de private spoorwegondernemers om een landelijke spoorwegdienst aan te bieden. De overheidsuitgaven – subsidies – zijn zes keer hoger dan in tijden van British Rail.

Reizigers en vakbonden samen

Naast de reizigers ondervinden ook de personeelsleden veel problemen: slechtere arbeidsvoorwaarden, sociale verworpenheden die stelselmatig afgebouwd worden doordat de slagkracht van de vakbonden afnam. Het splitsen in private spoorwegondernemingen zorgde voor

barsten in de sociale cohesie en verworvenheden verdwenen even snel als British Rail. De Britse neoliberale politiek – met Thatcher als The Godmother – zorgde bovendien voor een resem antivakbondswetten.

In 1979 werd 82 procent van de arbeidscontracten bepaald door een cao, in 2015 was dat nog amper 20 procent. Het Europees gemiddelde is 62 procent. Een staking dient te beantwoorden aan een pak voorwaarden waardoor vakbonden voor een organisatorisch kluwen worden geplaatst. Om nog maar te zwijgen van het kostenplaatje van de opgelegde administratieve rompslomp die gepaard gaat met het mogen organiseren van sociale acties. Het ongenoegen is zo groot, dat reizigers en vakbonden samen aan de stationspoorten actievoeren. Meer dan 70 procent van de Britse kiezers – ook Tories – is voor een nationalisering van de Britse spoorwegen. Ze ijveren samen voor een betere versie van British Rail met een raad van bestuur waarin naast de politieke afvaardiging, ook de reizigers en het personeel zetelen. Hopelijk is de sequel op 'The Great Train Robbery' een feelgoodstory.

Gunther Blauwens

Dossier Britse Spoorwegen (2) Toekomstbeeld van de Belgische spoorwegen?

In België heeft de regering de spoorwegen onrealistische besparingen opgelegd (meer dan 3 miljard euro), terwijl er via fiscale subsidies jaarlijks een bedrag van 4 miljard euro in salarismwagens wordt geïnvesteerd. Het fileleed veroorzaakt een economische stilstand van 8 miljard euro (cijfers OESO en VBO) en de Belgische automobilist staat gemiddeld jaarlijks 39 uur in de file (studie van consultancy-groep Deloitte).

Dergelijke cijfers duiden aan dat de regering-Michel I geen ambitie heeft getoond met betrekking tot het openbaar vervoer en meer bepaald het spoor. Het lijkt wel of ze de Belgische spoorwegen bewust op een dood spoor tracht te brengen. We mogen immers niet vergeten dat de raden van bestuur vertegenwoordigers tellen die een duidelijk voorliefde hebben voor privatisering. Waarom dan meewerken aan goed draaiende openbare spoorwegen? We moeten er dus zeker rekening mee houden dat bepaalde politieke geesten de liberalisering willen aangrijpen om te privatiseren. Wat betekent privatisering nu concreet voor het personeel van de Belgische spoorwegen? Bij privatisering van de NMBS zal het statuut ook voor Infrabel herschreven worden. HR-Rail zal immers niet meer bestaan. Iedereen kent het statuut van de Belgische spoorwegen: een syndicale bijbel waarvoor men ons benijdt. Het statuut van de spoorwegen is een erfenis van generaties spoorwegmensen die samen gebouwd hebben aan sociale en rechtvaardige spoorwegen. Wat staat er op spel bij privatisering? We

sommen even op: hospitalisatieverzekering, administratieve en geldelijke loopbaan (barema's), interne mobiliteit, bevorderingsmogelijkheden op basis van professionele kennis in plaats van diploma's (selectieproeven), dienst- en rusttijden, (internationale) verkeersvoordelen, onze sociale werken, beschermmaatregelen bij ziekte en arbeidsongevallen, kwalitatieve opleiding bekostigd door de werkgever, eigen diensten (administratieve, medische en operationele worden geëxternaliseerd), sociaal overleg met beslissingskracht van de werknemers, pensioenstelsels, werkzekerheid, verlofstelsels,... onze spoorwegidentiteit!

We zien vandaag al tot wat 5 jaar besparingsbeleid van de regering-Michel I heeft geleid: centralisering, externalisering, uitbestedingen,... Wat bij een voortzetting van dit beleid?

Ook de Belgische spoorwegen hebben aandeelhouders die echter inhoudelijk sterk verschillend zijn met die van de private spoorondernemingen. De private aandeelhouders zijn geen gebruikers van het openbaar vervoer, maar krijgen wel dividenden uitgekeerd dankzij winsten uit besparingen en dure tarieven. Bij een openbare spoorwegonderneming worden **alternatieve dividenden** uitgekeerd aan de treingebruiker door middel van sociale en betaalbare tarieven en de garantie van een zo uitgebreid mogelijk treinaanbod. Niet alleen op de grote assen, maar ook op verbindingen die nooit winstgevend kunnen zijn. Dat heet 'openbare dienstverlening'. Onze keuze is duidelijk.

Gunther Blauwens

In de kijker Ceci n'est pas un badge (ordinaire)!

Naambadge

Onlangs hadden we een vergadering op het hoofdkwartier van de NMBS. We zagen er een naambadge liggen. Het was niet die van een treinbegeleider...

Britse humor

We hebben in het verleden als eens foto's getoond van Britse mediacampagnes tegen ongepast en agressief gedrag bij de spoorwegen. Hier is eentje die we nog niet eerder opgemerkt hebben.

Overstappen vraagt tijd (zeker in Nederland)

In Nederland zijn er al enige tijd private spoorwegondernemers actief, bijvoorbeeld Arriva van de Deutsche Bahn. Dit vraagt aan de reiziger extra inspanningen bij het overstappen...

Luistercoupé. Wablieft?

In het station van Leeuwarden vonden we de allereerste StationsLuisterCoupé van Nederland. We wisten wel niet met welk vervoerbewijs we mochten instappen. Met die van NS of Arriva...?

Literaire muur

De Nederlanders mogen dan wel hun luis-tercoupé hebben, in Antwerpen hebben we een heuse literaire muur met een ode aan de trein en de reiziger. De droom van overleden journalist Johan Anthierens om ooit het gedicht 'Bericht aan de reizigers' van Jan van Nijlen in het Centraal Station van Antwerpen te zien hangen, werd verwezenlijkt in 2011. Wie via de grote, oude inkomhal van het station aan de linkerkant naar de perrons loopt, komt in één van de doorgangen het opschrift tegen.

Actie in West-Vlaanderen

Samen voor een eerlijke inzet van lijncontrole

Op 16 april 2019 diende het gemeenschappelijk vakbondsfront in de entiteit West-Vlaanderen een stakingsaanzegging in na het teleurstellend syndicaal onderhoud met het management over de 'lijncontrole' in zone West.

ACOD TBM laat de problematiek rond de centrale aansturing niet los. We verwittigden de directie dat we vanaf maandag 22 april 2019 de vrijheid zouden nemen over te gaan tot syndicale acties. Wegens gebrek aan vooruitgang in dit dossier volgden op 24 april stiptheidsacties.

De Lijn weet het niet altijd beter

De Lijn vertrekt van de idee dat de algemene zonale aansturing van de 'lijncontrole' moet gecentraliseerd worden. ACOD TBM is echter niet overtuigd van de door De Lijn hieraan gekoppelde noodzaak om alle lijncontroleurs vanuit eenzelfde locatie te laten starten. Volgens ons kan er een grotere productiviteit en inzetbaarheid gerealiseerd worden wanneer lijncontroleurs hun dienst verder aanvatten zoals op heden in Kortrijk, Oostende of Brugge. Zo wordt het nodeloos overbruggen van afstanden zowel binnen als buiten arbeidstijd sterk verminderd. Dat komt zowel de efficiëntie, als de motivatie en het evenwicht tussen werk en privéleven ten

goede. Ook met het oog op ondersteuning van chauffeurs kan binnen het uitgestrekte West-Vlaanderen op die manier een veel snellere interventietijd gegarandeerd worden.

Alles staat of valt met de 'snelle interventie'

ACOD TBM zou dus kunnen leven met een centrale aansturing, mits een verspreide uitvalsbasis voor de controleurs. Voor ons is het namelijk van cruciaal belang dat snel kan worden ingegrepen door bevoegden in geval van agressie, ongeval of noodsituatie. Aan de algemene preventieadviseur van De Lijn werd gevraagd de definitie te bepalen van een 'snel ingrijpen'. De preventiedienst van De Lijn stelt dat een 'snelle interventie' niet te definiëren valt en er dus geen objectief en regelgevend antwoord kan gegeven worden. Wij vinden dit een zeer teleurstellend antwoord en stellen dat indien er geen algemene wettelijke norm bestaat voor het aanbieden van bijstand aan een reiziger of een chauffeur in nood, het dan hoog tijd wordt dat De Lijn er voor zichzelf één zal bepalen. De werknemers van De Lijn hebben namelijk het recht te weten waar aan ze zich kunnen verwachten tijdens het uitvoeren van de dienst.

Geen oplossing, dus actie

Omdat de directie maar bleef rond de pot draaien, zonder een sociale en slimme oplossing aan te bieden, werd besloten actie te voeren op 24 april in de vorm van een stiptheidsactie van de lijncontroleurs in Kortrijk, Oostende en Brugge. In de vroege ochtenduren werden alle uitrijdende voertuigen aan een intensieve controle onderworpen, alvorens ze op de openbare weg werden toegelaten. Door deze stiptheidsoefening werd het al snel 6.30 uur alvorens het vervoer op gang geraakte. Met deze actie wilden we onze boodschap aan de directie kracht bijzetten en een opening forceren in de richting van het bestendigen van de controle in zowel Kortrijk als Brugge en aan de kust. Sinds 30 april werden de gesprekken voor Zone West voortgezet in Brugge.

Besluit

ACOD TBM eist dat er opnieuw lijncontroleurs ingezet worden in alle regio's. Alle chauffeurs hebben immers evenveel recht op bijstand van de controledienst bij een oproep.

Rita Coeck

Sociaal én (eco)logisch Maak van de pakjesbedeling een openbare dienstverlening

Zowel op sociaal als ecologisch vlak is de maatschappelijke kostprijs van concurrentie en wedijver op de pakjesmarkt enorm groot. Tijd om van de pakjesbedeling een openbare dienst te maken.

961. Dat is het gemiddeld aantal pakjes dat Amazon vorig jaar per seconde verscheepte tijdens de eindejaarsperiode. Een gigant zoals Amazon staat gekend als een pionier van de e-commerce. De gigantische aanvoerketen van dit bedrijf bestaat uit duizenden logistieke steunpunten, zoals warenhuizen en verdeelcentra. Sinds vorig jaar levert Amazon ook zelf pakjes aan de eindconsument – de ‘last mile’ – om niet langer afhankelijk te zijn van pakjesdiensten.

De wereldeconomie steunt meer dan ooit op een mondiale logistieke infrastructuur, verantwoordelijk voor de vlotte circulatie van grondstoffen en goederen. Maar vergis u niet, in het nieuwe tijdperk van de e-commerce heeft de logistieke sector minder en minder het karakter van een ‘vrije’ markt. De tendensen tot verticale integratie en concentratie van een sector die al sterk in handen was van enkele grote spelers, zet zich onverbiddelelijk verder. Enkele grote internationale groepen vechten onderling een verbeterd strijd met elkaar uit voor een zo groot mogelijk deel van het volume en de omzet.

bpost houdt stand

Ook in ons land kent de e-commerce een gestage expansie. Per dag worden in België ongeveer 400.000 pakjes geleverd. Vanaf volgend jaar verwacht men dat de dagelijkse omzet het half miljoen zal overschrijden. Op de Belgische markt zijn naast bpost nog andere grote buitenlandse groepen actief: DHL, Fedex, UPS, Post NL en TNT. bpost neemt ongeveer 60 procent van het jaarlijkse volume aan pakjes voor haar rekening. Het overheidsbedrijf slaagt daarin dankzij een sterk uitgebouwd en zeer gediversifieerd verdeelnetwerk, dat kan buigen op de inzet en werkkraft van 27.500 personeelsleden, onder wie 13.000 postbodes.

De Belgische post behoort ons allen toe. Het uitgebreide verdeelnetwerk is de erfenis van de openbare dienstverlening die de post

al sinds het ontstaan van België (en voor de historici onder ons: met voorlopers in de Franse en Hollandse tijd) verzorgt. Sinds de omvorming van de sector tot een ‘markt’ – eufemistisch ‘liberalisering’ genoemd – staat onze post onder druk. Desondanks bewijst bpost al jaren dat zij op Europees vlak en daarbuiten tot de beste leerlingen van de klas behoort door als overheidsbedrijf winst te maken, concurrentieel te zijn, kwaliteit te leveren en haar personeel voltijdse contracten aan te bieden. Aan de rechterzijde flirtten politieke partijen met de gedachte om bpost te privatiseren. Zo zouden wij het uitgebreide logistieke netwerk kunnen verliezen aan de Amazons van deze wereld.

De chaos van de markt is niet (eco)logisch

We kunnen onze gedeelde rijkdom in de vorm van een openbaar postbedrijf maar beter gebruiken voor andere zaken dan het private gewin van enkele logistieke reuzen en hun aandeelhouders. Na decennia van marktwerking ten behoeve van private monopolies is het tijd voor de omgekeerde beweging. Ons voorstel? Maak van de ‘last mile’ van de ‘pakjesmarkt’ een openbare dienstverlening. Daar zijn goede argumenten voor in te brengen. Zowel op het ecologische als het sociale vlak is de maatschappelijke kostprijs van concurrentie en wedijver op de pakjesmarkt immers enorm groot. Een openbare dienst staat bovendien onder democratische controle. Daardoor kan ze een kwaliteitsvolle dienstverlening garanderen voor iedereen en ingezet worden voor missies met een groot publiek belang (zoals de strijd tegen de opwarming van de aarde). Op het vlak van mobiliteit en ecologische duurzaamheid biedt de chaos van de markt weinig doeltreffende oplossingen. Die problematiek neemt alleen maar toe. Concurrentie wil zeggen dat alle grote spelers investeren in een wagenpark om bestellingen te kunnen leveren. Aan de productie daarvan is sowieso een hoge CO₂-kost gekoppeld. Vanuit hun depots rijden bestelwagens vervolgens uit om pakjes te leveren. Op één dag kunnen er in jouw straat meerdere wagens van verschillende pakjesdiensten passeren. Erg efficiënt kan je dit niet noemen. Het zou toch veel doeltreffender zijn om alle pakjes bestemd voor dezelfde straat te laten leveren door één bestelwagen van bpost? Het klimaat en de leefbaarheid van onze buurten zouden bovendien welvaren bij minder CO₂ en fijnstof uitstotende bestelwagens op de baan. Een precedent hiervoor bestaat overigens al. DHL Parcel heeft immers haar pakjesleveringen uitbesteed aan... bpost.

Kwaliteitsvolle dienstverlening voor alle Belgen

Een openbare dienst opereert volgens de principes van universaliteit, betaalbaarheid en toegankelijkheid. Alle inwoners van een land hebben toegang tot dezelfde kwaliteitsvolle dienstverlening en dit onafhankelijk van hun inkomen of woonplaats en dat tegen dezelfde kostprijs. Ook de Belgische post opereert volgens dat principe. Al in de eerste jaren van haar bestaan werd er een groot belang gehecht aan de ‘service rural’. Naast de steden hadden ook dunner bevolkte en moeilijker te bereiken streken van het

land immers recht op postbedeling. Voor de modernisering van de economie was een nationale infrastructuur van briefverkeer en communicatie bovendien onontbeerlijk. De hogere opbrengsten in dichtbevolkte gebieden konden gebruikt worden om de verliezen in de dunbevolkte gebieden te compenseren. Ook in het huidige digitale tijdperk blijven deze waarden en principes van een openbare dienst broodnodig. De economische geograaf Joris Beckers (Universiteit Antwerpen) berekende hoeveel het voor een pakjesdienst kost om een levering op bestemming te brengen. In het centrum van een stad kan een levering 1 euro kosten. In de landelijke gebieden kan dit oplopen tot 9 euro. Ook dit is een goed argument om de 'laatste kilometers' van een levering in te richten als een openbare dienst. Als de pakjeslevering te duur wordt, dan dreigen winstgerichte bedrijven af te haken. Een openbare dienst daarentegen zou als missie hebben om zelfs tot in het kleinste plattelandsdorpje pakjes te bedelen.

Waardigheid voor werknemers

Op het sociale front kan een openbare pakjesbedelingsdienst nog een andere overwinning boeken. Het zou de harde concurrentie aan banden leggen die vandaag leidt tot een vernietigende 'race to the bottom'. De getuigenissen van Amazon-magazijniers (geen plaspauzes) in het Verenigd Koninkrijk en de undercover-reportage over de verdeelcentra van Bol.com brachten de neerwaartse spiraal van loon- en arbeidsvoorwaarden scherp in beeld. De hoge werkdruk, de ongezonde werkomstandigheden en de flexibilisering van arbeidsstatuten dragen allemaal bij tot een opmars van precarie of kwetsbare arbeid. Denk in dit verband ook aan de schijnzelfstandige koeriers en onderbetaalde werknemers. Volgens het gerecht maakt bijvoorbeeld Post NL zich aan beide schuldig. Als consument maken we voor ons comfort allemaal graag gebruik van thuisleveringen. Maar de rekening daarvoor mag niet terecht komen op de gebroken ruggen van werknemers. Noch mogen we onze kinderen opzadelen met een onverantwoorde ecologische voetafdruk. Zo'n model is gewoonweg onhoudbaar. Geef werknemers opnieuw waardigheid en zekerheid in het kader van een openbare post- en pakjesleverdienst die zich inzet voor het klimaat én kwaliteitsvolle service biedt aan iedere gebruiker. Laat verantwoorde burgers geen last hebben van bezorgschaamte als ze online shoppen.

Jean-Pierre Nyns, Dries Goedertier

Bonus Waarom is je niet-recurrente bonus lager dan voorgaande jaren?

Eind april hebben jullie je 'niet-recurrente bonus' (NRB) voor 2018 ontvangen. Jaarlijks onderhandelen de vakbonden met bpost hierover. Op basis van het jaarlijks bedrijfsresultaat, de klantentevredenheid en het absentisme, wordt een bedrag uitgekeerd.

Minder dan voordoen, maar beterschap voor de toekomst

De winst is in 2018 bij bpost met bijna 20 procent gedaald. Bovendien zijn onze klanten niet meer tevreden over onze kwaliteit en stijgt het absentisme. Dat is de reden waarom het uitgekeerd bedrag lager ligt dan de voorgaande jaren. De ontevredenheid bij de klanten was één van de redenen waarom we in november 2018 gestaakt hebben. Wij willen de mogelijkheid hebben om onze klanten een goede service te bieden. De reden van het absentisme moet je niet ver zoeken als we weten dat er in 2018 honderden vacatures niet ingevuld geraakten. Tijdens de cao-onderhandelingen zijn we overeengekomen dat de parameters voor de uitbetaling aangepast worden in het voordeel van het personeel. Met andere woorden: als bpost in 2019 dezelfde winst zou maken als in 2018, dan zullen jullie in 2020 een hoger bedrag uitgekeerd krijgen.

ACOD Post komt op voor alle personeelsleden

Eén vakbond heeft de cao en bijgevolg ook het akkoord over de NRB voor 2019 niet goedgekeurd. Dezelfde vakbond stelde tijdens het Paritair Comité wel voor om ook de interimairs op te nemen in deze overeenkomst. Als we dit doen, wil dit zeggen dat het vast personeel minder zou krijgen. Je deelt de taart immers door meer personen.

ACOD Post is het daar niet mee eens. Wij willen wel dat de interimairs hun deel van de NRB krijgen in verhouding met hun prestaties, maar niet als daardoor het vast personeel minder zou krijgen. Wij hebben bpost op haar verantwoordelijkheid gewezen en aangepord om een apart budget te voorzien voor de interimairs.

Jean-Pierre Nyns

E-commerce

"Als je bij Alibaba wil werken, moet je bereid zijn 12 uur per dag te werken, zo niet doe geen moeite"

Het bovenstaande citaat is er één van Jack Ma, de topman van de Chinese e-commercereus Alibaba. Hij pleit voor een 72-urige werkweek: 12 uur per dag, zes dagen in de week. Het is nog maar eens een voorbeeld hoe in de e-commerce de werknemers doelbewust worden uitgebuit.

Van Woeste tot Alibaba

De keuze van Alibaba eind vorig jaar om in Luik zijn Europese 'hub' te bouwen, werd door de politiek op handgeklap onthaald. Men droomde luidop van een duizendtal banen. Deze droom werd al snel bijgesteld: in februari had minister Kris Peeters het in het parlement nog over 300 banen. Maar wat voor jobs heeft Jack Ma voor ogen?

Als we Ma mogen geloven, zou het gaan om slavenjobs van 12 uur per dag, 6 dagen per week. Wie denkt daarbij niet aan de sociale strijd tegen textielbaron Charles Woeste in Aalst op het einde van de 19de eeuw? Mensen werkten onder erbarmelijke omstandigheden en werden misbruikt en uitgebuit door directies, louter om de winst.

Anno 2019 zijn de textielfabrieken van Woeste veranderd in de harde wereld van de e-commerce. De werkomstandigheden zijn echter nog steeds erbarmelijk en de werknemers hebben nauwelijks waarde.

ACOD Post waakt bij bpost

Voor dit soort toestanden is ACOD Post op zijn hoede. Ook bij bpost zien we een evolutie waarbij de postmannen alsmaar langere dagen werken, zonder enige compensatie. Om zijn werk gedaan te krijgen, begint de postman een half uur tot een uur

en meer vroeger, neemt hij geen rust en komt hij ook nog later dan voorzien terug van zijn ronde. Dagen van 10 uur en meer zijn geen uitzondering meer.

De enige manier om te bewijzen dat een dienst te zwaar is, is werken volgens het 'bijzonder bevel': beginnen op het voorziene uur, de voorgeschreven rust nemen, op ronde vertrekken op het voorziene uur – ook al is niet alle briefwisseling geslot – en de mobi pas afsluiten, na alle taken te hebben uitgevoerd (zie artikel 'Laat je niet bedotten door bpost'). Enkel dan wordt het duidelijk of het dagelijkse volume briefwisseling en pakjes te verwerken valt binnen de dagtaak.

ACOD Post blijft strijden voor werkbare diensten en respect voor het personeel.

Jean-Pierre Nyns

Mobi

Laat je niet bedotten door bpost

Meerdere collega's sluiten hun Mobi al af op ronde, na de uitreiking van het laatste in te scannen pak of aangetekende zending. ACOD Post waarschuwt: doe dit niet! bpost gebruikt immers de afsluitingstijd van de Mobi om aan te tonen dat je ronde binnen de voorziene tijd kan worden afgewerkt.

Na de afsluiting van je Mobi op ronde, zit

voor bpost je dagtaak er officieel op. In werkelijkheid ben je echter nog wel aan de slag en werk je je ronde verder af. Tel daarbij ook nog je terugweg en je taken op kantoor, en het wordt duidelijk dat er een groot verschil is tussen de afsluitingstijd in de Mobi en het einde van je werkdag. In de discussie in verband met zware diensten zwaait bpost altijd met de registratietijden van de Mobi, namelijk het tijdstip

waarop je je Mobi afsluit en beschouwt dit dan als het einduur van je vacatie. Wacht dus met het afsluiten van je Mobi tot je, eenmaal terug in het kantoor, al je taken hebt uitgevoerd en je klaar bent om naar huis te vertrekken. Enkel op deze manier komen de geregistreerde tijden overeen met de realiteit.

Jean-Pierre Nyns

Nauwelijks overleg Sociaal conflict in sector gas en elektriciteit breidt verder uit

Zoals Gazelco al vaker benadrukte, moet in eerste instantie de globale problematiek van het niet-respecteren van afspraken (zoals sectorale collectieve arbeidsovereenkomsten) sectoraal besproken en liefst opgelost worden.

Tot nu toe vond enkel sectoraal overleg plaats over het personeelstarief, waarbij de werkgevers geen enkele concrete bijkomende toegeving deden, en over het dossier Elgabel, waarbij een trage vooruitgang zichtbaar wordt (zelfs versneld door onze acties, anders zou ook dit nog veel trager verlopen), maar nog helemaal geen sluitende oplossing gevonden werd. Over alle andere aangekaarte problematieken werd nog geen woord gerept door de werkgeversvertegenwoordigers en heeft dus nog geen overleg plaatsgevonden.

Ondertussen heeft het ACV zich in Wallonië ook in de praktijk aangesloten bij onze acties. In Vlaanderen voeren zij echter strijd tegen Gazelco, ACLVB én hun eigen interne collega's binnen het ACV (CNE in Wallonië), eigenlijk in nauwe samenwerking met verschillende werkgevers en hun werkgeversfederaties. Het oprichtingsdoel van het ACV zal hier niet vreemd aan zijn, namelijk geen positief eigen verhaal brengen voor de werknemers, maar wel een antibeweging tegen het ABVV realiseren, als dat moet samen met werkgevers die dan samen de eigen belangen kunnen dienen die niet dezelfde zijn als die van de werknemers.

Gazelco zal in dit sectoraal conflict syndicale strijd blijven leveren (er zijn reeds stakingsacties geweest bij EDFLuminus, Direct Energie, Engie, Fluvius, Ores, Elia,...) samen met degenen die dezelfde belangen behartigen, zolang dit nodig zal zijn en tot wanneer via gelijklopend overleg toch oplossingen zullen gevonden worden voor de aangekaarte problematieken.

Jan Van Wijngaerden

Proximus Nieuws uit het paritair comité

Op 24 april 2019 was er een paritair comité bij Proximus. We geven je de belangrijkste punten en standpunten van ACOD Telecom-Vliegwezen mee.

ACOD onthoudt zich bij de verzoening FOS Brussel, maar heeft bemerkingen

- Met betrekking tot thuiswerk meent ACOD Telecom-Vliegwezen dat er nu geen echt reglement is en dat de bestaande principes te vaak worden toegepast 'à la tête du client', met een gebrek aan objectiviteit. Daarom zou er volgens ons beter gekeken worden naar een neutraal criterium dan inschattingen of percepties van mensen en prestaties.
- Wat betreft zieke medewerkers merkt ACOD Telecom-Vliegwezen op dat er sprake is van een meningsverschil. Voor ons zal het feit dat een coach contact opneemt met een zieke medewerker steeds druk leggen, omdat coaches sales-objectieven hebben die voor een stuk verbonden zijn aan de prestaties van hun agenten. Als coaches in die context hun door ziekte afwezige agenten contacteren, dan geeft dat vrijwel altijd een verkeerde indruk. ACOD Telecom-Vliegwezen ziet in dit kader een grotere rol voor HR en stelt het inherent oneens te zijn met het systeem dat nu op poten wordt gezet.
- ACOD Telecom-Vliegwezen heeft gevraagd naar een tewerkstellingsgarantie voor de operatoren van FOS Brussel, maar die werd niet verkregen.

ACOD Telecom-Vliegwezen stemt tegen de toekenningsmodaliteiten voor een niet-recurrent resultaatgebonden voordeel

Het gaat hier om de werknemers die deel uitmaken van het Leadership/Extended Leadership van Proximus nv van publiek recht (S&S_GHR_SHS/SOC190328/PC190424/018). ACOD Telecom-Vliegwezen merkt op dat er wat betreft de collectieve bonus twee onderscheiden dossiers zijn, maar dat voor ons de gelijke behan-

deling van alle werknemers belangrijk is. We vinden het onaanvaardbaar dat tot 16 ziektedagen worden geneutraliseerd voor het ELT, terwijl dat voor de gewone werknemers niet het geval is en de bonus pro rata wordt uitgekeerd.

Ontmanteling HR heeft gevolgen voor werknemersrechten

ACOD Telecom-Vliegwezen waarschuwde het management dat we blijven vaststellen dat het bedrijf HR verder ontmantelt. Dit heeft zware gevolgen, tot en met wetgevingen die niet meer gevolgd worden. We aanvaarden dit niet, want het kan op korte termijn leiden tot bepaalde ingebrekestellingen van Exco-leden indien er geen pas-

send gevolg aan gegeven wordt. ACOD Telecom-Vliegwezen wees het management er ook op dat de belangrijkste vraag/eis inzake het FFP-plan nog steeds onbeantwoord blijft: houdt het bedrijf vast aan de naakte/collectieve ontslagen zoals voorzien in het transformatieplan? Deze vraag moet beantwoord worden vooraleer we kunnen beginnen onderhandelen. We blijven ervan overtuigd dat met alle alternatieven die we op tafel gelegd hebben, dit zwaard van Damocles opgeborgen kan worden, zodat we in alle rust kunnen onderhandelen om de transformatie verder vorm te geven.

Bart Neyens

Skeyes

Tijd voor een sociaal akkoord voor álle personeelsleden

Het sociaal conflict tussen de luchtverkeersleiders van Skeyes en de directie over hun regeling '10 = 14' kent een lange voorgeschiedenis. Het begon eigenlijk 4 jaar geleden, toen het bedrijf volop begon aan te werven. Ondertussen werden 102 kandidaat-verkeersleiders gerekruteerd. Desondanks kan niet iedereen die inspanningen appreciëren.

ACOD Telecom-Vliegwezen stelt vast dat er na meer dan twee jaren intensief onderhandelen en een maand na het invoeren van de externe bemiddeling nog steeds geen mandaat bleek te zijn bij bepaalde partijen. Zij trokken de stekker uit de bemiddeling. Zowel ACV als de gilde van luchtverkeersleiders heeft door de diverse communicaties tijdens de bemiddeling voortdurend stokken in de wielen proberen te steken. Zelfs hun 'wens' om alle nationale luchtverkeersleidingen op te doeken, stak weer de kop op!

Voor ACOD Telecom-Vliegwezen is het onbegrijpelijk dat het sociaal overleg opnieuw gegijzeld wordt door enkelingen. Ze hebben niet het minste respect voor het sociaal overleg, de onderneming, hun collega's of de dienstverlenende rol die het overheidsbedrijf moet leveren ten aanzien van de Belgische economie. Daarom nam onze vakbond op 10 mei 2019 zijn verantwoordelijkheid en keurde het voorstel goed. Zo ontstond er een tweederde meerderheid in het paritair comité.

Belangrijkste elementen van het akkoord

- Een nacht-, zaterdag-, en zondagpremie voor alle personeelsleden.
- Voor de luchtverkeersleiders van CANAC en EBBR een 32-urige werkweek in plaats van 35 uur.
- Kortere nachten voor CANAC en EBBR, namelijk 8 uur werken in plaats van 10 uur.
- Voor de luchtverkeersleiders van EBLG (Luik), 30 uur werken per week in plaats van 35 uur.
- Een forfaitaire 'pooler'-premie voor de verkeersleiders van CANAC van 300 euro per maand.
- Een bijkomende nachtpremie van 60 pro-

cent bovenop het normale loon voor de verkeersleiders (CANAC, EBBR, EBLG).

- De rechtstreekse aanwerving voor CANAC waar de staffingnoden het grootst zijn.
- Een premie van 300 euro voor ingeplande stand-bydiensten voor de verkeersleiders.
- Een versoepeling van de opname/uitbetaling van de overuren van de niet-verkeersleiders.

Dit zijn stuk voor stuk duidelijke positieve elementen die we wensten te betonen voor het gehele personeel. We zien immers al de gevolgen van de verregaande provocaties die bepaalde luchtverkeersleiders uitvoeren. Niet alleen worden er schadeclaims gelegd op het bedrijf waardoor de financiële toestand in gevaar zou komen, maar ook neemt de raad van bestuur het initiatiefrecht over in de sociale dialoog en geeft ze een duidelijke voorzet met een stringent planningssysteem.

Sociaal overleg werkt

Iedereen weet dat zonder akkoord de problematiek zeker niet sneller opgelost zou geraken en het engagement van Skeyes om volop aan te werven, ook in de toekomst, blijft de beste garantie om bepaalde problematieken aan te pakken. Afgezien van de promoties, doorgroeimogelijkheden of mutaties van personen, zie je in de tabel dat het aantal verkeersleiders in CANAC

snel zal stijgen.

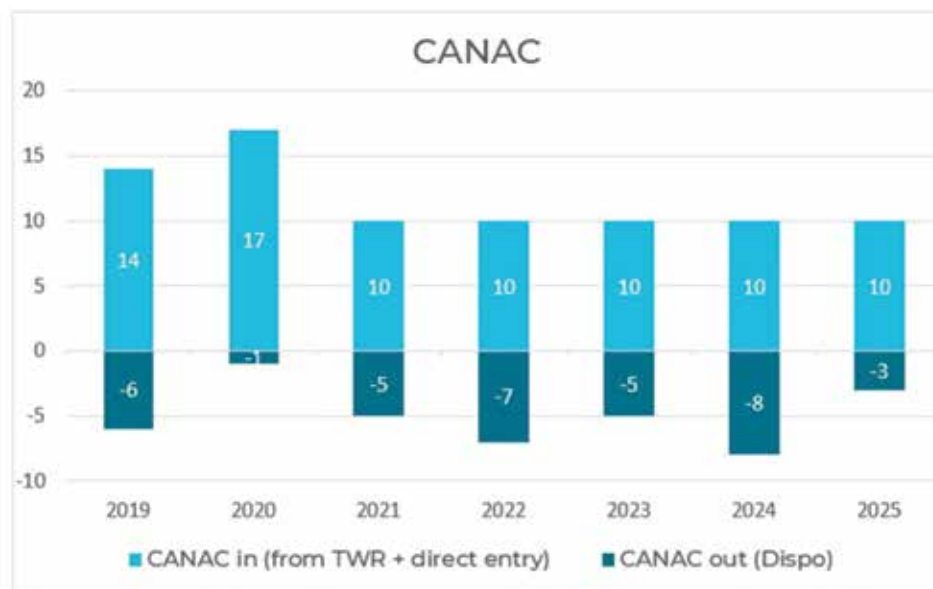
Het is zeer onverstandig om het sociaal overleg uit handen te geven van de sociale partners. ACOD Telecom-Vliegwezen zal er dan ook alles aan doen om dit te vermijden, maar langs de twee kanten moeten de gemoederen dan snel bedaren.

Geen plaats voor corporatisme

In een gevecht om hun 'macht' te bewaren, hebben we ook gemerkt dat de Gilde van luchtverkeersleiders voor weinig terugdeinst. Foute informatie verspreiden blijkt een standaardprocedure te zijn. Alles wat er niet staat, wordt al ingevuld op de meest negatieve manier en bovendien worden mensen aangezet tot actie voeren, ook al is het tegen hun belang in. De Gilde probeert bovendien 'geheime' meetings op te zetten met andere actoren, zoals de luchthaven-uitbaters, om het sociaal overleg verder te bemoeilijken.

ACOD Telecom-Vliegwezen zal zich blijven verzetten tegen deze corporatistische manier van 'sociaal overleg'. We nodigen de Gilde dan ook uit om zich verder in te zetten voor de goede doelen en de voetbaltoernooien met de buitenlandse collega's, maar zich te distantiëren van het overleg. Ze dienen immers op geen enkel moment het belang van het gehele personeel.

Bart Neyens

Bron: Skeyes

Kandidaat eerste minister?

Hoe de 'goede bestuurder' Jan Jambon het departement Binnenlandse Zaken kapot bestuurd

Of het zijn eigen idee is, of hij de positie opgedrongen krijgt door zijn partijvoorzitter, is niet duidelijk. Hoe dan ook verklaarde voormalig minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon dat hij kandidaat is om eerste minister van België te worden. Dat kan tellen voor een kopstuk van een Vlaams-nationalistische partij als de N-VA. ACOD Overheidsdiensten heeft echter ruime ervaring met minister Jambon en ziet hem aan het hoofd van ons land niet zitten.

Civiele Bescherming

Vanaf 1 januari 2019 werden vier kazernes gesloten: Jabbeke, Liedekerke, Libramont en Ghlin. Slechts twee kazernes blijven behouden: Brasschaat (toevallig de woonplaats van de voormalige minister) en Crisnée.

Voormalig minister Jan Jambon spreekt over een 'positieve' hervorming. Jammer genoeg heeft hij het dan enkel over de mogelijke besparing, niet over de essentiële hulp aan de bevolking. Het wordt een huzarenstuk voor de Civiele Bescherming om bij rampen snel ondersteuning te kunnen bieden buiten Antwerpen of Luik. Burgers uit de Westhoek, bijvoorbeeld, moeten al minstens een uur rijtijd wachten op de Civiele Bescherming bij rampen of overstromingen.

Sinds zijn 'hervormingen' zijn de personeelstekorten alleen maar toegenomen. Op een kader van 153 personeelsleden per kazerne zijn er respectievelijk 63 te kort in Brasschaat en 19 te kort in Crisnée. Een schande, wetende dat er voldoende gekwalificeerd personeel voorhanden was. Je moet het maar doen: vier kazernes met tientallen personeelsleden sluiten en finaal er nog twee overhouden met een onverantwoord tekort. Is dat 'positief'?

De noodcentrales 100, 101 en 112

Het personeelstekort op de werkvloer in de noodcentrales is onder het beleid van voormalig minister Jambon opgelopen tot 20 à 40 procent. De hulpverleners die overblijven, hebben handen te kort. Ze worden gedwongen tot soms wekenlange aaneenschluitende shifts zonder wettelijke rustpauzes. De beloning voor hun beroepseer is inriest: uitgeputte hulpverleners en burn-out. De vraag is of het hier gaat over 'schuldig verzuim' van de voormalige minister. Noodcentrales die niet meer kunnen bereikt worden of waar de wachttijden frustrerend oplopen wegens onderbemanning is geen goed beleid. Ook hier zijn niet alleen de hulpverleners het slachtoffer, evenzeer de burgers verliezen een deel van de kwaliteitsvolle dienstverlening. Denk aan de voorjaarsstorm: 80.000 oproepen naar de 1722 (noodnummer niet-dringende interventies). Door het beleid van Jan Jambon stonden er honderden en honderden in de wachtrij na hun oproep om hulp.

De klucht met de transmigranten

De oplossing van voormalig minister Jambon bestond in een opsluiting van enkele uren of dagen in Steenokkerzeel. Dat moet gebeuren in een politiecommissariaat binnen het gesloten centrum, een arbeidsplaats waarover de arbeidsinspectie een negatief advies gaf. Niet geschikt om er te werken en een schande voor de opvang van de transmigranten.

Dit is een voorbeeld van een beleid dat met haken en ogen aaneenhangt. Nergens vinden we een plan van langetermijnaanpak dat de problematiek op een degelijke manier aanpakt. Ook het personeel van de gesloten centra weet niet meer wat er kan, mag of moet gebeuren. Chaos troef dus. Windowdressing naar de bevolking! Dat heeft niets te maken met een bezorgdheid voor de veiligheid in onze straten.

Besluit

Hierboven beschreven staan slechts enkele voorbeelden van hoe de voormalige N-VA-minister zijn bevoegdheden heeft aangepakt. Hulpverlening en veiligheid, daar liggen de inwoners van ons land terecht wakker van, ze verdienen beter en ze hebben het recht om te weten dat de afgelopen jaren voormalig minister Jambon er een zootje van heeft gemaakt. Dit is absoluut niet voor herhaling vatbaar.

Tony Six

foto: lanus

ACOD Justitie - Rechterlijke Orde Bezorg ons je meest recente contactgegevens

Sinds december 2018 is Elle Neirinck actief als stafmedewerker voor ACOD Justitie en Rechterlijke Orde. Ze nam de taak over van Hans Dekoster, die nu provinciaal algemeen secretaris van ACOD Vlaams-Brabant is.

Ella Neirinck werkte voordien als griffier in Brugge. Nu wil ze zich inzetten voor de verdediging van de rechten van het personeel bij Justitie en de Rechterlijke Orde. "Ik zou graag een nieuw elan geven aan de communicatie tussen de leden en de bevoegde secretaris," vertelt Ella. "Eén van mijn belangrijkste doelstellingen is daarom de contactgegevens actualiseren. Op die manier kunnen we alle leden tijdig en in functie van hun plaats van tewerkstelling voorzien van de nodige informatie."

Elle roept daarom alle leden die actief zijn bij Justitie en de Rechterlijke Orde op om je contactgegevens, je e-mailadres en plaats van tewerkstelling door te geven. Vermeld dan ook of je akkoord gaat met het ontvangen van een nieuwsbrief. Wil je toch iets meer en wens je eerder een actief lid te worden, dan mag je Ella dat uiteraard ook laten weten via deze weg.

Contact ACOD Justitie en Rechterlijke Orde:

Ella Neirinck
ella.neirinck@acod.be
02 508 58 82
0472 41 72 88
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel

Defensie Every soldier a recruiter

In 2019 opent Defensie 2035 vacatures, een recordaantal. De volgende jaren blijven we op hetzelfde niveau en zelfs meer rekruteren. Hiervoor lanceert Defensie verschillende mediacampagnes en staan de 'Active Recruiters' van de Informatiecentra weer op allerlei beurzen en evenementen. Tevens worden er regelmatig jobdagen en kennismakingsdagen georganiseerd in verschillende eenheden.

De recruiters hebben als hoofdopdracht om geïnteresseerden aan te trekken en te informeren. Vooral de mensen in de Informatiecentra zijn hier dagelijks mee bezig. Ze zijn specialisten van de selectieprocedure, kennen het brede aanbod aan functies en opleidingen binnen Defensie en zijn op de hoogte van alle voorwaarden bij elk statuut.

Maar exact uitleggen wat elke job concreet inhoudt, kunnen ze natuurlijk niet. Daarvoor heeft men enthousiaste militairen nodig die over hun job vertellen. Militairen die vandaag tewerkgesteld zijn bij Defensie. Als zij hun beroep voldoende attractief vinden, zullen zij uitvoerig vertellen over hun job of opleiding in hun leefomgeving.

Onze eigen collega's zijn dus de belangrijkste schakel in het rekruteringsproces. Zij zijn immers de beste ambassadeurs voor hun job. Hopelijk wordt er op korte tijd tegemoetgekomen aan de wensen van de militairen. We hebben deze gebundeld en de titel gegeven 'XL-voorstellen van ACOD Militairen' (zie vorige editie van Tribune). Ondertussen hebben alle instanties die een rol kunnen spelen in de uitvoering van deze voorstellen een exemplaar ontvangen.

Het jobaanbod

Defensie werft in totaal 2035 actieve militairen aan voor een honderdtal profielen. Die gaan van paracommando en kok tot ingenieur. Met elk studieniveau kan je solliciteren bij Defensie.

Naast die verschillende profielen hebben we ook heel wat statuten waarbij we de overheid vragen om maximaal te werven in het beroepskader. Helaas hebben we ook nog steeds het BDL-statuuut waarin je maximaal 12 jaar kan werken of het sta-

tuut hulpkader van maximaal 16 jaar. Deze zijn voor ons nepstatuten. We moeten vaststellen dat zo goed als alle vacatures zich bevinden in het BDL-statuuut. Voor hen bestaat er wel de mogelijkheid om over te stappen naar het beroepskader in de loop van hun militaire loopbaan.

Voor al die statuten en vacatures lopen de inschrijvingen niet heel het jaar door. Voor de functies vrijwilliger rekruteert men elke maand. Maar vacatures 'kader' worden één keer per jaar georganiseerd en niet allemaal met dezelfde afsluitingsdatum.

Wie wil solliciteren, moet zich dus inschrijven voor deze limietdatum. Wie te laat is, loopt het risico een jaar te moeten wachten vooraleer de vacature opnieuw wordt opengesteld. Erger nog, geïnteresseerden die te laat zijn, kunnen een opportuniteit

bij Defensie definitief missen omdat er leeftijdsvoorwaarden zijn.

Contactcenter Defensie

Soms heeft iemand een heel specifieke vraag. Hiermee kan je steeds terecht bij ACOD Militairen. Uiteraard kan men ook steeds via het Contactcenter Rekrutering van Defensie de nodige info verkrijgen en dit op het gratis nummer 0800 333 48.

Hans Lejeune

Sectoraal akkoord Vlaams overheidspersoneel Onderhandelingen sectoraal akkoord- cao afgerond

De legislatuur van de huidige Vlaamse regering is zopas afgelopen. Op de valreep zijn de onderhandelingen voor een sectoraal akkoord en cao nog in een eindfase gekomen en afgerond.

De Vlaamse regering wou de voorbije jaren geen budgettaire ruimte vrijmaken voor een sectoraal akkoord-cao voor het Vlaams overheidspersoneel. De economische omstandigheden zijn nu echter gunstiger geworden en er is fors bespaard. We herinneren aan de koopkrachtvermindering door de indexsprong en aan de verhogingen van vele facturen (onder andere water, elektriciteit, kinderopvang, inschrijfgeld onderwijs,...).

ACOD Overheidsdiensten wil dat de Vlaamse regering haar personeel respecteert en goede werk-, loon- en arbeidsvoorwaarden garandeert. Dit houdt onder andere in dat de Vlaamse overheid ook

financieel een aantrekkelijke werkgever moet zijn en blijven. Er moest dus een tandje bijgestoken worden inzake verloning en koopkrachtverhoging. De Vlaamse overheid moet daarbij minstens gelijke tred houden met de private sector. Dit brengt ons ertoe om de loonmarges die in de voorbije interprofessionele akkoorden (IPA) werden afgesproken als referentie te nemen. Na sterke en strategische druk op de Vlaamse regering hebben we toen de toezegging gekregen om voor het tweede deel van het sectoraal akkoord middelen te voorzien zoals ook in de privé-sector mogelijk is in het IPA.

Prioriteit voor verhoging koopkracht

ACOD Overheidsdiensten ging voluit voor een koopkrachtverhoging voor de personeelsleden in de komende jaren. We

hebben strategische en stevige onderhandelingen gevoerd in het belang van het Vlaamse overheidspersoneel. Het uiteindelijke resultaat is een eindtekst waarin een koopkrachtverhoging vervat zit van 6,1 miljoen euro.

We hebben het resultaat voorgelegd aan onze hoofdmilitanten. De Vlaamse regering heeft dit ook besproken. Het definitieve oordeel is bij het ter perse gaan van dit artikel nog niet gekend. Maar de drie vakbonden staan op lijn. We delen de uiteindelijke afspraken en resultaten met de concrete koopkrachtmaatregelen mee in de volgende editie van Tribune. Samen vooruit, op ons kan je rekenen!

Chris Moortgat

Vlaamse en federale overheid Succesvolle politieke vakbondshappenings

ACOD Overheidsdiensten organiseerde op 25 en 26 april een 2 politieke vakbondshappenings voor de militanten en afgevaardigden rond de moeder aller verkiezingen van 26 mei. Het waren succesvolle happenings voor de Vlaamse en federale militanten en leden.

Meer dan 400 militanten namen enthousiast deel aan beide happenings. Als vakbond is het voor ons duidelijk dat onze afgevaardigden, militanten en leden dagelijks geconfronteerd met politieke beslissingen die ingrijpen op de openbare diensten en op de overheidsdiensten. Deze politieke beslissingen worden door het overheidsmanagement vertaald naar de werking en personeelsplannen van de diensten. Als vakbond wilden we klaar te staan met onze visie, antwoorden, voorstellen en reacties. Op dit politiek vakbondstreffen hebben we drie zaken in de aandacht gebracht: een vakbondsstatement rond onze politieke keuze, een vakbondsmemorandum aan de politieke partijen presenteren en het debat aangaan met de politiek.

Solidariteit

ACOD Overheidsdiensten moet haar stem laten horen, we moeten onze prioriteiten in de vorm van een memorandum vooropstellen. Wij willen dat de politieke partijen een toekomstgericht project uitwerken en concretiseren met solidariteit als sleutelwoord en gericht op een rechtvaardige verdeling van de welvaart. De drie beleidsniveaus (Europees, federaal en Vlaams) zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. In het beleid is er een belangrijke opdracht weggelegd voor de overheidsdiensten. De overheidsdiensten staan immers borg voor de democratie en vormen een factor van sociale gelijkheid. Ze vormen de motor achter de economische groei en staan garant voor sociale rechtvaardigheid. Ook op het vlak van duurzame ontwikkeling en klimaat is er een belangrijke rol voor hen weggelegd. De openbare sector vormt onmiskenbaar een economische macht en is als dusdanig zeer belangrijk voor de ontplooiing van de andere economische sectoren.

Statement

De rechtse partijen N-VA, Open VLD en CD&V willen de onderlinge concurrentie tussen jong-oud, werkloos-werkenden, Vlaams-Waals, ambtenaar-privé, autochtoon-allochtoon,... nog verscherpen. Uiteindelijk verliezen we hier allemaal bij en zullen we allemaal achteruitgaan. Daarom verdedigt de ACOD opnieuw consequent de eenheid, de solidariteit en de diversiteit onder de bevolking, want samen staan we sterk!

De volgende maanden en jaren staat er dan ook heel veel op het spel. We vinden we het onze plicht om een duidelijk statement te maken en onze militanten, afgevaardigden en leden op te roepen om op 26 mei te kiezen voor linkse partijen die onze vakbondsvisie verdedigen en die de overheidsdiensten steunen. We laten ons niet in een ho(e)kje drummen. Het rode potlood in uw stemhokje is ons wapen om links te stemmen.

Memorandum

Voor het debat begon, hebben we aan

de politieke partijen ons vakbondsmemorandum overhandigd. Onder de titel 'Overheidsdiensten als hoeksteen van een slagkrachtig, modern en dynamisch overheidsbeleid' heeft ACOD Overheidsdiensten een zeven pagina's tellend document toegelicht met onze visie en voorstellen voor de politiek en het beleid voor de overheidsdiensten. Het is een sectorspecifiek memorandum dat een aanvulling is op het memorandum van het ABVV. We distilleerden er tien speerpunten uit die belangrijk zijn om politiek te realiseren in de komende legislatuur. Deze kon je lezen in de vorige editie van Tribune (75.05) en op ACOD Online.

Politiek debat

Tijdens de debatten tussen de fractieleiders en parlementsleden van de Vlaamse en federale politieke partijen (sp.a, Groen, PvdA, N-VA, Open VLD en CD&V) werd duidelijk dat voor de te maken keuzes in de volgende regeringen er maar twee partijen voor het volledig behoud van het statutair ambt zijn (sp.a en PvdA). Groen pleit voor een naar elkaar toegroeien van statutair ambt en de private tewerkstelling, terwijl N-VA en Open VLD voor de afbouw van het statutair ambt zijn. CD&V neemt een middenpositie in.

De politici werd regelmatig het vuur aan

de schenen gelegd ondermeer door ACOD-voorzitter Chris Reniers. Ook de tussenkomsten uit de zaal werden gesmaakt. We willen als sector wegen op deze verkiezingen en ons steentje bijdragen tot de discussie binnen en buiten de vakbond rond de te maken politieke keuzes. Dit blijkt bleek aan te slaan en de happening was dan ook een succes op alle vlakken.

*Chris Moortgat, Jan Van Wesemael,
Gino Hoppe, Tony Six*

Ecologische mobiliteit De paaldans van de Vlaamse leidend ambtenaren

Zoals we in de vorige editie berichtten, werden bij de recente wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut enkele mobiliteitsmaatregelen en uiteraard ook 'andere bepalingen' aangepakt. Een in het oog springende maatregel is dat elke administrateur-generaal en secretaris-generaal een laadpaal thuis krijgt geplaatst, volledig op kosten van de Vlaamse overheid – van uw belastinggeld dus.

De nieuwe maatregel in het Vlaams Personeelsstatuut luidt als volgt: "Op basis van de inschrijvingsprijzen van het raamcontract kan aangegeven worden dat de prijs van een oplaadpunt, naargelang de wijze van uitvoering (enkel of dubbel stopcontact, wallbox of laadpaal) minimum 873 en maximum 2520 euro excl. btw bedraagt, geleverd en geplaatst. De jaarlijkse onderhoudskost bedraagt maximum 189 euro excl. btw. De kostprijs voor schouwing, enkel te innen bij niet-bestelling, bedraagt 150 euro excl. btw. Deze laadinfrastructuur kan ook privaat gebruikt worden door voertuigen van medebewoners en privatieve bezoekers mits dezen beschikken over een eigen laadpas."

Louter en alleen privé

Als naïevelingen dachten wij dat de Vlaamse regering het aantal publieke laadplaatsen voor elektrische wagens zou uitbreiden door voor de woning van de leidend ambtenaren een paal te plaatsen voor iedereen toegankelijk. Niets is minder waar. Ze krijgen allen een paal in huis geplaatst enkel voor hen alleen.

We waren er bovendien van overtuigd dat de kosten van de plaatsing van de 'eigen paal' ten koste ging zijn van de leidend ambtenaar. Weer mis. Het mobiliteitskrediet voor een leidend ambtenaar bedraagt 14.400 euro op jaarbasis, dus 1200 euro per maand. Dit maandbedrag is gebaseerd op de 'leaseprijs huurwagens', voor een dienstwagen 'statuswagen – klasse 1 – benzine'. Het bedrag van 14.400 euro wordt echter verhoogd tot 21.600

euro op jaarbasis of 1800 euro per maand indien de titularis van een management- en projectleidersfunctie van het N-niveau een elektrisch of plug-in hybride dienstvoertuig klasse 1 verwerft. Het gaat hier dan om een dienstwagen met motorisatie 'benzine/hybride' of benzine/CNG die qua mobiliteitskrediet valt onder de motorisatie 'benzine'. Voor een bedrag van 7200 euro extra voor een dergelijke wagen dachten we dat de aanschaf van een laadpaal er wel zou inbegrepen zijn! Niet dus!

Laadpaal of schandpaal?

Het graaien door de hoogste categorie van Vlaamse ambtenaren, volop gesteund voor de Vlaamse regering, stopt niet. Zou het zijn omdat 84 van de 87 geplaatst zijn door de huidige regeringspartijen? De laadpaal wordt zo stilaan een schandpaal.

Jan Van Wesemael, Chris Moortgat

Opleiding Assessor en verdediger Raad van Beroep

Het verdedigen van leden die een negatieve evaluatie of een tuchtstraf krijgen, is één van onze taken die we nauwgezet uitvoeren. Je moet het maar tegenkomen dat je ten onrechte wordt beschuldigd. Dan staan we er ook voor jou. Daarom is het aantrekken van goede verdedigers en assessoren voor ons een halszaak.

Daarom start ACOD Overheidsdiensten met een nieuwe sessie opleiding van as-

sessoren en verdedigers voor de Raden van Beroep bij de Vlaamse Overheid. Deze vorming omvat een introductiedag met onder andere groepsdiscussies, oefeningen, rollenspelen en debatten, inzichten en houdingen. De sessie vindt plaats op 1 oktober 2019 in het ACOD-gebouw (Fontainasplein 9-11, Brussel).

Geïnteresseerden, ACOD-leden van De Watergroep en agentschappen en depar-

tementen van de Vlaamse Overheid die deze basisvorming willen volgen, kunnen zich inschrijven op het secretariaat Overheidsdiensten bij christel.vanaudenhove@acod.be.

Samen zijn we sterk!

Sylvia L'homme, Jan Van Wesemael

Werelddag voor veiligheid en gezondheid op het werk

Doelstelling: zero kanker op de werkplek

De Werelddag voor veiligheid en gezondheid op het werk draait dit jaar om de verwijdering van gevaarlijke stoffen op het werk (Internationaal Vakverbond - IVV). Het ABVV schuift de doelstelling 'Zero kanker op de werkplek' naar voren.

Om dit objectief te bereiken, vraagt het ABVV aan de volgende regering en aan de werkgevers om:

1. Maximaal alle kankerverwekkende agentia op de werkvloer te verwijderen.
2. De oorzaken van ziekten die hun oorsprong hebben in het beroep dat wordt uitgeoefend, te erkennen en daar preventief op te werken.
3. Dringend de falende wetgeving omtrent beroepsziekten te herzien.

Belangrijkste doodsoorzaak

Met 20 tot 30 keer meer overlijdens dan arbeidsongevallen, is kanker in Europa de belangrijkste doodsoorzaak die gelinkt

wordt aan arbeidsomstandigheden. Meer dan 100.000 overlijdens per jaar in de Europese Unie houden verband met beroepskankers.

Voor meer gedetailleerde informatie over "de betekenis van beroepskankers" en over het "voorkomen, opsporen en weg-nemen van de oorzaken van beroepskankers" verwijzen we naar het eisenpakket van het ABVV aan de nieuwe regering.

Risico's bij brandweer

Ook binnen de lokale besturen zijn heel wat beroepscategorieën in de sector blootgesteld aan de risico's die aanleiding kunnen geven tot kanker. ACOD LRB vecht al enkele jaren om meer maatregelen te nemen tegen de blootstelling van de risico's en een betere opvolging. Ik wil hier expliciet verwijzen naar onze strijd die we voeren voor meer bescherming van de brandweerlieden. We hebben al verschillende campagnes gevoerd om de conta-

minatie van brandweerlieden beter op te volgen. De maatregelen die we vragen, worden onvoldoende ingewilligd door de zones en de verantwoordelijken voor de brandweer. Het reinigen van de pakken met vloeibare CO₂ stelt men opnieuw in vraag, toch wijzen studies uit dat dit de enige efficiënte methode van reinigen is. Ook het opvolgen van de brandweerlieden via biomonitoring (meten van blootstelling en contaminatie van de persoon nadien) is een lijdensweg en stoot op weerstand omwille van de kostprijs en complexiteit van de procedure. Het argument van de kostprijs (+/- 45 euro per brandweervrouw/man per maand) staat niet in verhouding tot de resultaten die we kunnen bereiken. Wij stellen ons de vraag of de verantwoordelijken niet meer respect horen te hebben voor de gezondheid van hun werknemers...

Willy Van Den Berge

Vragen en oplossingen

Is het wettelijk pensioen van de lokale en regionale besturen nog betaalbaar?

In België wordt ons pensioensysteem gedragen door vijf pijlers: het wettelijk pensioen, het aanvullend pensioen, pensioensparen (en langetermijnsparen), individueel sparen en vastgoed. Alhoewel het wettelijk pensioen van ambtenaren in de lokale en regionale besturen laag ligt, laten de werkgevers geen kans onbenut om de pijler aan te vallen door ze steevast onbetaalbaar te noemen. Hebben de werkgevers gelijk? En zo ja, wat zijn dan de oorzaken voor de onbetaalbaarheid van de pensioenen en de onhoudbaarheid van de eerste pensioenpijler?

Om één en ander wetenschappelijk te kunnen benaderen, maken we gebruik van de Exsyspen-studie uit 2007, opgemaakt door de Pensioendienst voor de overheid. Deze studie maakt uitgebreide simulaties om de toekomstige pensioenkosten van de lokale besturen te berekenen. Zo wordt de evolutie weergegeven van de pensioenlast van de lokale besturen voor de periode 2004-2050.

De Exsyspen-studie kwam er omdat iedereen kon aanvoelen dat het de verkeerde kant uitging met onze pensioenen. De cijfers bevestigden de slechte vooruitzichten voor de besturen. Gek genoeg hebben de werkgevers geen enkele maatregel genomen om de benarde situatie aan te pakken. De besturen bleven zich wegstecken achter allerlei drogredenen in de hoop dat het probleem zou opgelost worden door anderen.

Maatregelen Beheerscomité

Wie heeft dan wel een poging gedaan om de situatie te keren? In de eerste plaats het Beheerscomité Pensioenen Provinciale en Plaatselijke Besturen. Zo werd een responsabiliseringsbijdrage ingevoerd, die verschuldigd is als de opbrengst van de basisbijdrage kleiner is dan de pensioenlasten van de ex-statutaire medewerkers van het bestuur (zie voorbeeld in kader). Bovendien werden de verschillende pools (de verschillende pensioenstelsels) samengebracht in één gesolidariseerd pensioenfonds.

Maatregelen federale regering

Daarnaast heeft de federale regering enkele maatregelen genomen, zoals de Wet Gemengde Pensioenen en de verhoging van de pensioenleeftijd. We merken hier toch op dat deze laatste maatregelen wel een effect hebben op de pensioenpijler, maar volledig ten laste van het personeel vallen.

Financieringsprobleem

We willen toch benadrukken dat de financiering van het pensioenstelsel vooral in het gedrang komt door de dalende tewerkstelling van statutair personeel (en dus niet enkel door de vergrijzing, zoals de werkgevers zo graag roepen). Het groter aandeel van contractuelen ten aanzien van statutairen zorgt ervoor dat de financieringsbasis van de pensioenen steeds kleiner wordt.

Bovendien zullen de lokale besturen de volgende jaren een enorme uitstroom kennen van statutaire personeelsleden wegens het bereiken van de pensioenleeftijd. Dit heeft een dubbel effect: de pensioenlasten verhogen én de basis om de pensioenlasten te financieren verkleinen. Neem hier nog de verhoogde levensverwachting bij en je snapt dat de problematiek onderstructureel is geworden.

Concreet

De globale tewerkstellingsgraad in de lokale besturen is nog vrij stabiel gebleven, maar de contractuele tewerkstelling levert geen bijdrage aan de pensioenpijler. En het is precies dat wat de lokale besturen als beleidsdaad hebben verwezenlijkt: meer contractueel personeel en minder statutaire ambtenaren. Een gelijkaardige verschuiving stellen we ook vast in de gezondheidssector: door de gewijzigde rechtspositie van de instellingen die fusioneren met de private sector, worden nieuwe medewerkers niet meer vast benoemd. Dit alles zorgt er dus voor dat de financieringsbasis voor deze groepen aanzienlijk krimpt en de pensioenlasten van deze groep afgewenteld worden op de andere

lokale besturen in het solidariteitssysteem. Het is bijzonder cynisch dat deze werkgevers vervolgens moord en brand schreeuwen en stellen dat de pensioenen onbetaalbaar zijn.

Tewerkstellingsprogramma's

De tewerkstellingsprogramma's uit het verleden hebben onmiskenbaar tot een stijging van de contractuele tewerkstelling geleid. De besturen hebben gretig gebruik gemaakt van bijvoorbeeld het stelsel van gesubsidieerde contractuelen, aangezien deze spotgoedkoop waren. Alhoewel die programma's waren voorzien voor korte termijn, bleven de lokale besturen er jarenlang gebruik van maken.

Vlaamse overheid

De Vlaamse overheid heeft de bevoegdheid om maatregelen te treffen om meer statutaire tewerkstelling te realiseren, maar dit gebeurt niet. Integendeel, bij de voorafname van het decreet over het lokaal bestuur kregen de besturen nog meer mogelijkheden om contractuele personeelsleden in dienst te nemen en werd de prioriteit voor de statutaire tewerkstelling tenietgedaan. Ondertussen kunnen we al vaststellen dat er lokale besturen zijn die alle statutaire functies in uitdoving zetten, zonder na te denken over de gevolgen voor de pensioenpijler.

Besluit

Vanaf 2007 wisten de lokale besturen al heel goed dat alleen een hoge statutaire tewerkstelling de pensioenlasten draaglijk zouden houden. Aanwerving op statutaire basis was én is de enige garantie voor betaalbaarheid. Maar de korte termijn, en de keuze voor flexibele en contractuele tewerkstelling waren blijkbaar belangrijker voor de lokale besturen. De lange termijn en de betaalbaarheid van de pensioenen interesseerden hen niet.

De cijfers uit de Exsyspen-studie zijn duidelijk: vanaf 2004 wordt een dalende statutaire tewerkstelling vooropgesteld tot 20 procent in 2050. Dit zal ervoor zorgen dat

de verhouding pensioenmassa/loonmassa oploopt tot ongeveer 250 procent of hoger. Op dit ogenblik bedraagt de wettelijke basispensioenbijdrage 41,50 procent. De oplossing is eenvoudig: als we de statutaire tewerkstelling tussen 2004 en 2050 verdubbelen, krijgen we een verhouding van ongeveer 56 procent. Dit ligt al heel wat dichterbij de huidige 41,50 procent. ACOD LRB zal steeds blijven ijveren voor statutaire tewerkstelling. Niet alleen om evidente redenen zoals onafhankelijkheid en duurzame tewerkstelling, maar eveneens om het huidige pensioensysteem te bewaren en te beschermen. Hopelijk nemen ook de werkgevers eens hun verantwoordelijkheid, en zijn ze bereid om opnieuw te investeren in hun personeel en in statutaire tewerkstelling.

Willy Van Den Berge, Gert Vlasselaer

Hoe werkt de responsabiliseringsbijdrage?

We weten dat het een technische materie is, maar een voorbeeld kan bovenstaande problematiek verduidelijken. We gaan uit van de volgende veronderstelling:

- Het totaal van de pensioenlasten (PL) van een gemeente bedraagt 1200.
- De loonmassa (LM) van de actieve vastbenoemden bedraagt 2000.
- De responsabiliseringscoëfficiënt (RC%) is 50% (= huidige situatie).
- De wettelijke basispensioenbijdrage (BPB%) is 41,50% (= huidige situatie zal in de toekomst stijgen).

In dit geval bedraagt de eigen pensioenverhouding 60%. Aanzien dit percentage hoger is dan de wettelijke basispensioenbijdrage van 41,50%, is het bestuur een responsabiliseringsbijdrage verschuldigd. Deze bijdrage is gelijk aan 50% van het verschil tussen de PL (1200) en wettelijke basispensioenbijdragen: $(2000 \times 41,50\% = 830)$ of $50\% \times (1200 - 830) = 185$.

Met andere woorden: als $PL > 41,5\% \times LM$, dan bedraagt de responsabiliseringsbijdrage $50\% \times (PL - LM \times 41,5\%)$.

Privatiseringsverdriet verscheurt de lokale en regionale besturen

Stop de uitverkoop!

Einde maart 2019 viel het doek over een woonzorgcentrum in Strombeek (Grimbergen). Het faillissement liet hoogbejaarde bewoners ineens in de kou staan. Zij hadden een week de tijd om elders onderdak te vinden.

Mensen versus winst

De reacties van de bewoners van woonzorgcentrum Anemoon waren hartverscheurend. Zij hadden gehoopt op een rustige oude dag in een stabiele omgeving, maar werden van de ene op de andere dag bij het huisvuil gezet. Of beter, naast het meubilair dat openbaar verkocht werd. De reactie van het personeel was dan weer hartverwarmend. Ook al wisten ze dat ze hiervoor geen loon meer kregen, ze bleven tot het bittere einde vechten voor de minimale zorg voor de bewoners. Dat was immers hun engagement en motivatie: zorgen voor de mensen. "Je laat mensen niet op een dergelijke manier achter", was de teneur onder de personeelsleden. Maar ook: "De uitbaters waren niet bezig met de mensen, maar met de winst". Deze laatste uitspraak wordt nog versterkt door het gegeven dat het bewuste woonzorgcentrum de RVT-erkenningen (de bedden dus) botweg op de markt aanbiedt tegen bedragen van 15.000 of 20.000 euro per bed.

Overheid laat haar openbare sector los

Bovenstaande is geen alleenstaand geval. Bovendien doet het zich niet enkel voor in de zorg, maar ook in vele andere domeinen van de voormalige publieke dienstverlening: openbaar vervoer, onderwijs, ziekenhuizen, kinderopvang,... De rode draad is duidelijk: het sociaal contract tussen burgers en overheid wordt langzaamaan verscheurd. Mensen schenken vertrouwen (macht en invloed) aan de overheid, en vragen in de plaats bescherming tijdens moeilijke levensmomenten. Als de overheid het dan laat afweten, kunnen we gerust spreken van een contractbreuk. De beleidsmakers maken nog steeds duidelijk wat ze van de mensen verwachten, maar maken steeds minder lawaai als ze moeten uitleggen wat zij de burgers te bieden hebben. We begrijpen vooral wat ze niet meer van plan zijn om te doen voor de burgers. Dit resulteert in een uitholling van de publieke sector: nagenoeg overall wordt de publieke sector geconfronteerd met personeelstekort en kan de dienstverlening niet meer gegarandeerd worden.

Trek je plan!

Dit alles is het gevolg van de politieke logica die momenteel het debat domineert. Al te vaak hoor of lees je: "De overheid is niet de oplossing van de problemen, de overheid is het probleem." De publieke dienstverlening wordt enkel nog beschouwd als een kostenpost en niet meer als de hoeder van de verzorgingsstaat. De vicieuze cirkel is compleet als de mensen hun vertrouwen in de overheid verliezen. Want de kwalitatieve dienstverlening staat onder druk door de jarenlange besparingen, het afstoten van taken en het privatiseren van diensten. De rechtse politici proberen

deze uitholling van de publieke dienstverlening te vergoelijken door te wijzen naar de individuele verantwoordelijkheid van de mensen. Ieder voor zich, meer markt en minder overheid is het credo.

Dringend gevraagd: kerntakendebat

Een kerntakendebat wordt tegenwoordig niet meer gevoerd. Voor ACOD LRB zijn er nochtans vele taken die de overheid best zelf kan invullen en die niet aan de markt mogen worden overgelaten. Ondertussen worden steeds meer taken afgestoten en diensten geprivatiseerd. Zonder grondig debat heeft men de rol van de overheid geminimaliseerd tot een regisseursfunctie. De overheid vult bepaalde taken niet meer zelf in, maar houdt wel de regie in handen. De verschillende PPS-constructies (publiek-private samenwerking) tonen aan dat er snel barsten komen in de regierol van de overheid en dat de private aandeelhouders steeds meer macht krijgen.

Openbare dienstverlening heeft toegevoegde waarde

ACOD LRB wil daarom haar stempel blijven drukken op het debat door radicaal te kiezen voor sterke publieke diensten. We willen duidelijk maken dat de neoliberale logica niet klopt, dat de privatiseringsdrang onze welvaart niet ondersteunt. Publieke dienstverlening staat niet enkel voor kwaliteit, maar tegelijkertijd ook voor betaalbaarheid en toegankelijkheid. De lokale besturen staan voor een enorme uitdaging om hun dienstverlening op een hoog niveau te houden. Ze moeten daarvoor de steun krijgen van de hogere overheid.

Wat ons betreft, is de keuze snel gemaakt: publieke dienstverlening is de enige garantie om onze sociale rechtsstaat in ere te houden. Personeelsleden moeten opnieuw met de mensen mogen bezig zijn én mogen daarin niet belemmerd worden door winstmotieven.

ACOD LRB zal nooit meestappen in systemen die ertoe kunnen leiden dat de zorg wordt uitbesteed aan een Bulgaarse postbus-firma. Dit is immers bedrog, zowel ten aanzien van de Bulgaarse verzorgsters als van onze bejaarden.

Willy Van Den Berge, Gert Vlasselaer

Memorandum van de onderwijsbonden voor de nieuwe Vlaamse Regering

Op het einde van elke legislatuur bezorgen alle onderwijspartners een memorandum aan de Vlaamse Regering. Daarin zetten ze hun speerpunten en bezorgdheden in de verf. De onderwijsvakbonden zijn volwaardige onderwijspartners en hebben een lijvig memorandum afgeleverd. Lijvig, want we eindigen deze legislatuur met veel bezorgdheden en een hele serie speerpunten voor de volgende regering.

Niet voor niets staat het memorandum volledig in het teken van 'Waardering, respect en professionaliteit'. De onderwijsvakbonden gaan voluit voor kwaliteitsvol onderwijs. Dat kunnen we niet realiseren zonder uitstekend personeel. Daarom zijn de volgende punten essentieel:

- We moeten hen het vertrouwen, de tijd en de ruimte geven die essentieel zijn om kwaliteitsvol onderwijs te realiseren.
- Ze moeten ondersteund en gewaardeerd worden in hun professionaliteit.
- Respecteer hen in hun kernopdracht.
- Ze verdienen bescherming tegen onrealistische maatschappelijke verwachtingen.
- Bied hen aantrekkelijk, werkbaar en leefbaar werk.

Als onderwijsvakbonden trekken we aan de alarmbel. Anno 2019 komt het recht van elk kind op kwaliteitsvol onderwijs zwaar onder druk te staan in Vlaanderen.

Enerzijds komt dat door het nijpend lerarentekort, anderzijds doordat de kernopdracht niet meer gerespecteerd wordt. Het wordt tijd om te kiezen voor wat echt effect heeft op de kwaliteit van het onderwijs! De onderwijsvakbonden formuleren daarom negen aandachtspunten die nodig zijn om kwaliteitsvol onderwijs te realiseren.

1. Kernopdracht van onderwijs

De kernopdracht van onderwijs is vorming, dat wil zeggen jongeren op een doelgerichte en zorgzame wijze in contact brengen met leerinhouden die hen toelaten om de wereld te begrijpen, zichzelf te vormen, en op een zinvolle, verantwoordelijke en vernieuwende manier te participeren aan de samenleving. Deze kernopdracht staat zwaar onder druk. Het tijdsbestedingsonderzoek laat duidelijk zien dat er onvoldoende tijd is om haar waar te maken. Een begrensde opdracht en een beperking van de taken die de kernopdracht overstijgen, dringen zich op.

2. Meer, goed opgeleid, gemotiveerd personeel in onderwijs

Zonder gemotiveerd en goed opgeleid personeel is er geen sprake van kwaliteitsvol onderwijs. De overheid moet daarom blijven investeren in de opleiding en de

professionalisering van het onderwijspersoneel – en dit tijdens de volledige loopbaan. Dat draagt bij tot de herwaardering en tot de aantrekkelijkheid van werken in het onderwijs.

3. Een sterk statuut

Personeelsleden in het onderwijs hebben een cruciale maatschappelijke opdracht. Het waarmaken van die opdracht vraagt een bepaalde mate van vrijheid of professionele autonomie. De vormende opdracht van onderwijs in vrijheid kunnen waarmaken: dat betekent dat men kan handelen zonder zich te moeten onderwerpen aan particuliere eisen, bijvoorbeeld de arbeidsmarkt of de politiek. Daarom moet de vrijheid om de nieuwe generatie te vormen beschermd worden en een structurele inbedding in het statuut krijgen. Om die reden mag er niet geraakt worden aan de vaste benoeming. Een degelijk personeelsstatuut bepaalt verder mee de aantrekkelijkheid van het beroep. Het waarborgt dat personeelsleden onderling en met leidinggevendende kritische ideeën en opvattingen kunnen uitwisselen, verdedigen en aftoetsen aan de praktijk.

4. Werkbaar en leefbaar werk, de hele loopbaan lang

Om het onderwijsberoep leefbaar te maken en meer mensen aan te trekken voor het onderwijs, is het belangrijk om komaf

te maken met de buitensporige werkdruk en planlast. Zowel het tijdsbestedings-onderzoek als de werkbaarheidsmonitor leggen die hoge werkdruk in onderwijs zwart op wit bloot. Daarom moet er op elk niveau in overleg een plan uitgewerkt worden om de werkdruk en de planlast te verminderen.

Bovendien is er nood aan een degelijk loopbaanbeleid dat zorgt voor een aantrekkelijke loopbaan voor wie start, voor wie het moeilijk heeft, voor wie werk/privé in balans wil houden, voor wie kampt met eindeloopbaanproblematiek,...

5. Professioneel schoolleiderschap

Directeurs vervullen een sleutelrol voor de kwaliteit van de school of het centrum. Om die reden moeten aan hun professionaliteit hoge eisen gesteld worden. Hun opdracht is buitengewoon complex en hun verantwoordelijkheid en opdrachten zijn de laatste jaren alleen maar toegenomen. Daarvoor moet een professionaliserings-traject voorzien worden op basis van een specifiek competentieprofiel.

6. Correcte financiering

Om het onderwijs in onafhankelijkheid zijn maatschappelijke opdracht te laten opnemen en om de kosteloosheid van het onderwijs beter dan vandaag te benaderen, moeten alle kernopdrachten op de verschillende onderwijsniveaus met publieke middelen gefinancierd worden. Het onderwijs mag niet afhankelijk worden van particuliere sponsors of commerciële activiteiten.

7. Volwaardige basisomkadering

Een volwaardige basisomkadering is de eerste stap naar een verlaging van de werkdruk en een versterking van het beleidsvoerend vermogen van scholen en centra. Daarnaast moet er bij het toekennen van de middelen rekening gehouden worden met de sociaaleconomische achtergrond van de leerlingen (SES-kenmerken). De omkadering moet opnieuw voor 100 procent worden toegekend.

8. Aangepaste onderwijsinfrastructuur en -capaciteit

De volgende Vlaamse Regering moet een langetermijnvisie hebben op onderwijsinfrastructuur. Het is de absolute plicht van de Vlaamse Regering om ervoor te zorgen dat er meer dan voldoende capaciteit is, zodat ouders niet in de onzekerheid verkeren of hun kind al dan niet een plaats zal hebben in een school.

9. Transparante en coherente regelgeving

De wetgeving moet transparant en sluitend zijn én moet rechtdoen aan de publieke opdracht van het onderwijs. Dat is een basistaak van de overheid.

We zijn er klaar voor!

De onderwijsvakbonden zijn de enige legitieme vertegenwoordigers van het onderwijspersoneel. Wij zijn democratische organisaties die het als onze opdracht zien om de stem van het onderwijspersoneel

te laten horen. Daarom willen wij op de verschillende niveaus erkend worden als volwaardige partners in het uittekenen van kwaliteitsvol onderwijs, van een professioneel personeelsbeleid en van aantrekkelijke werkcondities. Wij vragen de nodige bescherming voor onze afgevaardigden en willen dat vakbondswerk erkend wordt als een deel van de opdracht.

Kameraden, voor ons is het duidelijk. Wij weten waar wij met het onderwijs naartoe willen. Jullie hebben op 20 maart terecht aangegeven dat het zo niet verder kan. Wij zullen bij de regeringsverklaring het deel onderwijs met argusogen lezen en analyseren. Wij verwachten dat we de punten uit ons memorandum er zullen terugvinden en dat de volgende Vlaamse regering van in het begin van de legislatuur investeert in onderwijs. Jullie mogen erop rekenen dat wij jullie spreekbuis zullen zijn.

Dit is een korte samenvatting van ons memorandum. Op p 34 lees je een opsomming van onze eisen. Voor het volledige memorandum: zie website of vraag de papieren versie aan op jullie provinciaal/regionaal secretariaat. Bij elk van de negen aandachtspunten werden 'toetsstenen voor doeltreffend onderwijsbeleid' geformuleerd. In het volgende artikel staan ze opgesomd.

Nancy Libert

Meer info

Memorandum: bit.ly/memorandum2019

Contact:

www.acodonderwijs.be/contacteer-ons

Gemeenschappelijk Vakbondsfront on tour!

Op 13 mei 2019 gaf ACOD Onderwijs met de collega's van de andere onderwijsbonden een gemeenschappelijk memorandum af bij de politieke partijen en bij de onderwijsstrekkers. Je vindt nog meer foto's op onze Facebookpagina (www.facebook.com/acodonderwijs-vg) en in ons flickr-album (bit.do/GVF-memorandum). De inhoud van ons memorandum kan je online bekijken op onze website (bit.ly/memorandum2019). We hebben ook een videoverlag van ons bezoek aan de politici (bit.ly/filmpje2019)

Wat vragen de onderwijsvakbonden?

1. Kernopdracht van onderwijs

- Erken, ondersteun en bewaak te allen tijde de vormende opdracht van onderwijs, ook die van het buitengewoon onderwijs.
- Kies voor een beleidsmodel dat de kwaliteit van onderwijs aanstuurt via duidelijke doelen, niet via gestandaardiseerde metingen.
- Geef ruimte en tijd aan het leerproces en roep een halt toe aan de juridisering, de regeldruk en de zinloze schriftelijke rapporteringen.

2. Meer, goed opgeleid, gemotiveerd personeel in onderwijs

- Versterk de lerarenopleiding met het oog op professionele autonomie en samenwerking.
- Voorzie sterke aanvangsbegeleiding en werkzekerheid voor starters.
- Faciliteer en motiveer leraren om zich blijvend te professionaliseren, eventueel via een bijkomend diploma.
- Zet in op uitgroei banen die de opgebouwde expertise maximaal waarderen.
- Onderken het belang van een gelijkheidscultuur in onderwijs en zie af van prestatiegerichte verloning.
- Herzie genomen beslissingen die de kwaliteit van onderwijs uithollen.

3. Een sterk statuut

- Behoud en versterk de vaste benoeming als pedagogische voorwaarde voor kwaliteitsvol onderwijs en stabiele schoolteams.
- Bescherm de kwaliteit van onderwijs en de rechtspositie van het personeel via duidelijke centrale personeelsregelgeving.

4. Werkbaar werk én leefbaar werk

- Focus op de kernopdracht van leraren en beperk de buitensporige werkdruk en planlast.
- Erken en versterk leraren in hun professionele expertise en autonomie.
- Zorg ervoor dat vernieuwingen op een breed draagvlak bij onderwijspersoneelsleden kunnen rekenen.
- Zorg voor een degelijk, aantrekkelijk, werkbaar en menswaardig loopbaanbeleid dat rekening houdt met collectieve en individuele behoeften en noden van personeel in onderwijs.

5. Professioneel (school)leiderschap

- Realiseer een professionaliseringstraject voor (kandidaat-)directeurs op basis van een specifiek competentieprofiel.

6. Correcte financiering

- Financier alle kernopdrachten in elk onderwijsniveau met publieke middelen.
- Schroef de outputfinanciering terug en werk met open enveloppes op basis van het aantal lerenden.

7. Volwaardige basisomkadering

- Maak werk van een volwaardige basisomkadering waarmee onderwijsinstellingen hun kernopdracht kunnen opnemen.
- Koppel de omkadering van een school of centrum rechtstreeks aan de groei van het aantal lerenden.
- Ken onderscheiden niet-overdraagbare middelen toe voor de lerenden, die een hanteerbare klas- en groepsgrootte verzekeren.
- Ken onderscheiden middelen toe voor de organisatie van de school en voor de organisatie van de nodige bovenlokale samenwerkingsverbanden.

8. Gepaste onderwijsinfrastructuur en -capaciteit

- Zorg voor voldoende onderwijsinfrastructuur die positieve leer- en werkcondities creëert.
- Werk op het vlak van preventie de tekorten in hygiëne, veiligheid en gezondheid weg.

9. Transparante en coherente regelgeving

- Zorg voor duidelijke en coherente regelgeving.
- Laat kwaliteit primeren op snelheid.

nancy.libert@acod.be

TADD

Hoe vroeg je je 'tijdelijke aanstelling van doorlopende duur' aan?

Wanneer heb je recht op een 'tijdelijke aanstelling van doorlopende duur' (TADD)? Hoe en wanneer moet je een aanvraag doen? Hoe kan je aanspraak maken op je recht op TADD? We zetten de regels, die voor alle onderwijsnetten gelden, op een rijtje.

Tijdig aanvragen

Aanvragen voor TADD moeten vóór 15 juni 2019 met een aangetekend schrijven gebeuren. Wie dit voorrangrecht in het GO! wil aanvragen, moet gebruik maken van het standaardformulier 'Aanvraag tot het verkrijgen van het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur'. Je kan dit formulier aanvragen in je instelling. In de andere netten zijn er geen standaardformulieren. Als je je voorrangrecht daar wil laten gelden, moet je gebruik maken van de formulieren van de inrichtende macht of van een zelf opgestelde brief. Je kan je best vooraf informeren of er bepaalde vormvereisten zijn.

Wanneer verwerf je het recht op een TADD?

Je moet voldoen aan enkele voorwaarden. Tot 31 augustus 2019 zijn die als volgt:

- Je hebt op 30 juni 2019 binnen dezelfde inrichtende macht of scholengemeenschap en in hetzelfde ambt een anciënniteit van 720 dagen verworven, gespreid over ten minste drie schooljaren. En je hebt hiervan minstens 600 dagen effectief gepresteerd.*
- Je hebt geen evaluatie met als eindconclusie 'onvoldoende' gekregen.
- Je beschikt op 1 september over het vereiste of voldoende geachte bekwaamheidsbewijs voor het ambt of voor het vak, de specialiteit, de opleiding of de module waarvoor je het recht op TADD aanvraagt.
- Je hebt vóór 15 juni van het voorafgaande schooljaar het recht op een TADD laten gelden met een aangetekend schrijven.
- Je hebt in de laatste vijf schooljaren prestaties geleverd in instellingen van de betrokken inrichtende macht of scholengemeenschap.

Vanaf 1 september 2019 worden deze voorwaarden aangepast als volgt:

- Je hebt op 30 juni 2019 binnen dezelfde inrichtende macht of scholengemeenschap en in hetzelfde ambt een anciënniteit van 580 dagen verworven, gespreid over ten minste drie schooljaren. En je hebt hiervan minstens 400 dagen effectief gepresteerd.*
- Je hebt vóór 30 juni van het schooljaar waarin je de vereiste dienstanciënniteit hebt verworven, geen beoordeling met werkpunten gekregen van je eerste evaluator.
- Je beschikt op 1 september over het vereiste of voldoende geachte bekwaamheidsbewijs voor het ambt of voor het vak, de specialiteit, de opleiding of de module waarvoor je het recht op TADD aanvraagt.
- Je hebt vóór 15 juni van het voorafgaande schooljaar het recht op een TADD laten gelden met een aangetekend schrijven.
- Je hebt in de laatste vijf schooljaren prestaties geleverd in instellingen van de betrokken inrichtende macht of scholengemeenschap.**

Wil je weten onder welke regeling jij valt? Neem dan contact op met je provinciaal/regiosecretaris (www.acodonderwijs.be/ contacteer-ons).

**Let op: ziekteverlof, loopbaanonderbreking of andere afwezigheden worden niet als effectieve prestaties beschouwd. Bevallingsverlof en verwijdering uit een risico in het kader van bedreiging door een beroepsziekte en/of moederschapsbescherming komen wel in aanmerking, zij het voor maximaal 210 dagen in de oude regeling of 140 dagen in de nieuwe.*

***Je inrichtende macht is de scholengroep (GO!), het gemeente- of provinciebestuur (officieel gesubsidieerd onderwijs) of de vzw (vrij gesubsidieerd onderwijs).*

Hoe berekenen je je anciënniteit?

Om je anciënniteit te bepalen, tel je de dagen waarop je aangesteld was. Zaterdagen en zondagen, feestdagen en vakantiedagen mag je meetellen, indien ze binnen een aanstellingsperiode vallen. Je mag dit aantal dagen niet vermenigvuldigen met 1,2. Een aanstellingsperiode telt volledig mee als je minstens halftijds presteerde, ze telt maar voor de helft mee als je minder dan halftijds presteerde.

Let op: als gewone tijdelijke word je ambts-halve ontslagen op 30 juni. De zomervakantie tel je dus nooit mee.

Wanneer je ontslagen bent om dringende reden, bij tuchtmaatregel of na een definitieve evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende', dan mag je de voordien gepresteerde diensten meestal niet meer meetellen. Personeelsleden in deze specifieke situatie nemen best contact met hun regio- of provinciaal secretaris.

Voor welk ambt geldt je recht op TADD?

De anciënniteit moet opgebouwd zijn in het ambt waarin je je recht op TADD doen gelden. Binnen het ambt van leraar verwerf je automatisch het recht voor alle vakken of specialiteiten waarvoor je het vereiste bekwaamheidsbewijs bezit, ook al geef je andere vakken. Voor de vakken of specialiteiten waarvoor je het voldoende geachte bekwaamheidsbewijs bezit, verwerf je het recht als je de anciënniteit in deze vakken of specialiteiten opgebouwd hebt. Voor de vakken of specialiteiten waarvoor je het bekwaamheidsbewijs 'andere' hebt, kan je het recht op TADD nooit verwerven.

Wie heeft voorrang bij een tijdelijke aanstelling?

De inrichtende machten moeten bij de tijdelijke aanstellingen een bepaalde volgorde respecteren:

1. Eerst de deeltijds vastbenoemde personeelsleden met recht op een TADD.
2. Vervolgens de tijdelijke personeelsleden met recht op een TADD.

onderwijs

3. Ten slotte de tijdelijke personeelsleden die nog geen recht op een TADD hebben verworven.

Enkel in het GO!: personeelsleden die een kandidatuur voor een (gewone) tijdelijke aanstelling hebben ingediend, hebben voorrang op wie dat niet heeft gedaan.

Hoe aanspraak maken op je recht op een TADD?

Je was al aangesteld als TADD'er. De aanvraag voor TADD loopt over de schooljaren heen. Let op: als je bijkomende rechten op een TADD verwerft – in een ander ambt of voor andere vakken – dan moet je wel een aanvraag indienen.

Je bent werkzaam in het gesubsidieerd onderwijs en was de vorige schooljaren

niet aangesteld als TADD'er. Je moet via een aangetekend schrijven aan de inrichtende macht laten weten dat je gebruik wil maken van je recht op een TADD. Vraag op het schoolsecretariaat of er voor deze aanvraag standaardformulieren beschikbaar zijn.

Je bent werkzaam in het GO! en was de vorige schooljaren niet aangesteld als TADD'er. Gebruik de standaardformulieren die beschikbaar zijn in iedere instelling van het GO! en in onze provinciale of regio-secretariaten. Op deze formulieren moet je ook je afwezigheden vermelden. Onder afwezigheden wordt verstaan: iedere werkdag die je niet voor de school presteerde, zoals ziekteverlof, omstandigheidsverlof of periodes van terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden. Bevallingsverlof en verlof wegens moederschapsbe-

scherming mogen wel worden meegeteld met een maximum van 210 dagen en moeten niet in mindering gebracht worden om de effectief gepresteerde dagen te bepalen.

ACOD Onderwijs helpt je graag

Het is zeer belangrijk het aanvraagformulier correct in te vullen. Aarzel niet om je aanvraagformulier door de regio- of provinciaal secretaris te laten controleren. Als je vermoedt dat je bij de aanstellingen benadeeld bent, dan moet je onmiddellijk contact opnemen met je regio- of provinciaal secretaris. Je moet immers binnen een bepaalde termijn reageren. Als je langer wacht, is je klacht onontvankelijk.

nancy.libert@acod.be

Vorming Afgevaardigden leren burn-out bestrijden

Zondag 28 april was Werelddag voor Veiligheid en Gezondheid op het Werk. Daarom organiseerden we de dagen erna drie vormingen om onze afgevaardigden te leren omgaan met een 'burn-out-tool'.

De wetgeving omtrent de preventie van burn-out is goed uitgewerkt, maar de overheid voorziet te weinig middelen om de naleving ervan zelf af te dwingen. Daar-

om is het belangrijk dat onze afgevaardigden goed gewapend zijn om stressfactoren op te sporen en de werkgevers tot actie te bewegen.

Lesgever was Adri Craens van ABVV Metaal. Een verrassende maar geslaagde combinatie, zo bleek, een lesgever van ABVV Metaal en een publiek van onderwijsmensen.

Voor ACOD Onderwijs houdt het niet op bij deze drie sessies. Dit en volgend

schooljaar geeft Adri nog vormingen en voor de afgevaardigden die recent bijgeschoold zijn, worden terugkomdagen georganiseerd. Burn-out komt te vaak voor in het onderwijs. ACOD Onderwijs zal haar verantwoordelijkheid opnemen in de strijd tegen deze aandoening.

jeanluc.barbery@acod.be

Privatisering cultuursector

Collectieve vermarkting van Antwerpse cultuurhuizen op til

Gaan havenbazen en banken binnenkort beslissen over onze erfgoedcollecties? Die vraag moeten we ons stellen in afwachting van het geplande samengaan van 14 Antwerpse musea en erfgoedinstellingen in één groep. Optimalisatie en efficiëntie? De vraag is: voor wie?

Het nieuwe stadsbestuur van de Grote Verbinding is twee maanden ver en we staan al voor de grootste vermarkttingsoperatie van de Antwerpse cultuurinstellingen ooit. Tegen 1 januari 2020 moeten de 14 Antwerpse musea en erfgoedinstellingen in één groep worden samengebracht met een beheer “gefaciliteerd door interne verzelfstandiging.”

Het gaat om het diamantmuseum DIVA, het Modemuseum, het Fotomuseum, het Maagdenhuis, Museum aan de Stroom (MAS), Red Star Line Museum, Museum Vleeshuis, Letterenhuis (inclusief het luik Antwerpen Boekenstad en exploitatie Lijsternest), Middelheimmuseum, Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience, Rubenshuis, Rubenianum, Museum Plantin-Moretus en Museum Mayer van den Bergh.

Culturele shocktherapie

Naar goede gewoonte spreekt het stads-

bestuur ook bij deze culturele shocktherapie van ‘groepsoptimalisatie’. Optimalisatie en efficiëntie? De vraag is: voor wie? Toegankelijkheid voor wie? Uitstraling en postjes voor wie? Kunst voor wie? Schaalvergroting brengt doorgaans meer bureaucratie mee. Minder transparantie en flexibiliteit, weliswaar in ruil voor politieke controle top-down. Officieel noemt men dat de versnippering tegengaan en via synergie de efficiëntie verhogen. De medewerkers van De Museumstichting (DMS) kunnen al over zo’n optimalisatieoefening meespreken. In haar drang om te besparen op publiek goed, besliste de Vlaamse regering in 2014 om de provincies af te slanken. Jammer genoeg zonder visie en zonder voorafgaande voorbereiding of overleg met de betrokkenen. De drie provinciale musea – het Fotomuseum, het Modemuseum en het Diamantmuseum (nu DIVA) – én de Arenbergsschouwburg (met het openluchttheater Rivierenhof) werden zo de dupe van een neoliberale agenda, van het amateurisme van de provinciehervorming, van persoonlijke ambities en getouwtrek tussen de provincie en de stad.

De personeelsleden – van directies tot werkvloer – bleven in het ongewisse, terwijl de N-VA van stad, provincie en gewest

met elkaar in ruzie lagen. Het DIVA heeft op één jaar tijd een financiële put van meer dan 1,5 miljoen euro gegraven en er zijn al twee directeurs vertrokken. Die rekening krijgen de andere musea nu mee gepresenteerd. Dit is allesbehalve ‘optimaal’.

Hoog tijd voor een volgende optimalisatie, vindt het stadsbestuur. Geen tijd voor de medewerkers om een goede werking uit te bouwen en de organisatie in rustiger vaarwater te brengen. De volgende herstructurering staat al klaar. De grootschalige aanpak stelt men niet ter discussie, alsof kleinschaligheid geen voordelen heeft.

Vermarkting via de top

De 14 musea en erfgoedinstellingen zullen geleid worden door een ‘internationaal samengesteld museaal comité’. Maar het Nederlands moet wel de verplichte voertaal zijn? Dit comité zal de organisaties van bovenuit ‘inhoudelijk en zakelijk ondersteunen’.

Maar hoe transparant is het om alle instellingen in één grote zak te steken? Zit het Letterenhuis dan te wachten op een samenwerking met het Middelheimmuseum voor pakweg een gemeenschappelijke kuisfirma? Het is al langer een trend om de raden van bestuur te bevolken met mensen uit de bedrijfswereld. Niet voor hun culturele expertise maar voor hun commercieel adressenboekje.

Want door de aanhoudende besparingen in de cultuursector moeten instellingen de boer op om het hoofd boven water te houden. Eén daarvan is het aantrekken van sponsors en daar mag aldus de nieuwe bestuursraden wat tegenover staan: ‘hospitality, visibility en exclusivity’ heet dat in stadshuistermen.

De belegger krijgt gratis tickets, de bedrijfsfeestjes kunnen voortaan plaatsvinden op exclusieve nocturnes en op het drukwerk staat het bedrijfslogo mooi te blinken. De werking van het museum zal zich wel moeten plooien naar de wensen van de private belangen. In plaats van hun tijd en energie te steken in de artistieke agenda van hun instelling, zullen cultuurhuizen zich meer en meer bezig moeten

houden met het behagen van hun sponsors. En natuurlijk: zich gediensig maken voor citymarketing, de uitstraling van havenstad en commerciële spin-offs via evenementen. Terwijl de overheid de rekening betaalt, kan een bedrijf voor een in verhouding klein bedrag met het prestige aan de haal. Het publiek krijgt zo een scheefgetrokken beeld en vergeet dat het zichzelf als belastingbetaler dankbaar mag zijn. Hier overheerst het model van de burger als klant, hoewel deze burger in eerste instantie wel mede-eigenaar is.

Optimalisatie: eufemisme voor saneringsoperatie

Het personeel dat men wil uitsparen, zit vandaag natuurlijk niet niets te doen. Het clusteren van de organisaties garandeert niet dat er minder werk zal zijn, integendeel. Het ontmantelen van de stadsdiensten is een truc om in één beweging komaf te maken met een personeelsbeleid van ambtenaren en benoemingen. De statutairen worden vervolgens geconfronteerd met discriminatie, want de nieuwe vacatures of benoemingen zullen alleen open staan voor contractuelen. Een tweede gevolg is de verregaande liberalisering van het personeelsbeleid. Samen met de uitbestedingen van taken voor bijvoorbeeld bewaking of onderhoud aan goedkopere externe firma's, kunnen we ons verwachten aan de instroom van interims, vrijwilligers, jobstudenten, 'stagiairs' en freelancers in naam van de flexibiliteit. Erfgoedbewakers zullen conform de wet van Jan Jambon bewakingsagenten moeten worden genre G4S, dus zonder enige affiniteit met de collecties of de instelling. Tegelijk gaat de deur open voor het inhuren van duurdere curatoren – de samenwerking met antiquair Axel Vervoordt kostte het DIVA 650.000 euro voor 'een wonderkamer' – en hogere marktconforme lonen voor de topfuncties die men zichzelf heeft gegeven. Bij het DIVA weet men intussen ook welke problemen het werken met onderaannemers kan meebrengen. De uitbater van de shop, het bedrijf Silvius Druon, eist een schadevergoeding van 100.000 euro wegens 'contractbreuk' omdat de inkomsten minder zijn dan verwacht. Die blijken zo hoog ingepland, dat een verhaal op het museum voorspelbaar was. Ondertussen komen we als vakbond voor

voldongen feiten te staan, want met deze fusie is de organisatie van degelijk sociaal overleg op maat met personeelsvertegenwoordigers per instelling onmogelijk. Dan moet je in de eerste lijn onderhandelen met mensen die niet eens tot de directie van die instellingen behoren. Hoe garandeer je dan 'fair practice', democratie, toegankelijkheid, laagdrempeligheid, kwaliteit en diversiteit?

Welk democratisch beslissingsproces?

De gekozen richting is duidelijk. Er komt een radicale hervorming op heel korte termijn. De schaalvergroting als truc om een zakelijke greep te krijgen op het diverse, dikwijls vrijgevochten culturele veld. In de publieke arena van de gemeenteraad is er nog met geen woord over gerept. De bestaande raden van bestuur worden in snelheid gepakt. Dit gebrek aan transparantie is bijzonder verontrustend omdat het om organisaties gaat met waardevolle collecties en erfgoed. Zal de groeps optimalisatie uitdraaien op een eigendomsoverdracht van ons publiek patrimonium naar een extern verzelfstandigd agentschap? En zal dat een privaat of publiek of een privaat-publiek karakter hebben? Gaan 'captains of industry', banken en havenbazen zoals Fernand

Huts binnenkort beslissen over onze erfgoedcollecties?

Een marktconform cultuurbeleid in termen van 'foundations, fundraising' en 'friendraising' betekent dat men de cultuurstellingen zal besturen alsof het concurrentiële bedrijven zijn, ook lokaal binnen de stad, hoewel ze tegelijk onder hetzelfde beheer zullen vallen. "We lopen achter op het buitenland", klinkt het minderwaardigheidscomplex in het stadhuis. Nochtans, artistieke leiders in de VS klagen al jaren aan dat ze het leeuwendeel van hun tijd en energie moeten steken in het aanhalen van sponsors. Het inhoudelijke werk staat ginder dan weer onder druk door een beleid waarbij kunst en cultuur moeten dienstdoen als nationalistisch uithangbord, als motor voor horeca, toerisme en zakenrelaties enzovoort. Instrumentalisering, is dat de 'optimalisatie' die we willen? Efficiënt, dat misschien wel, maar voor wie? De 'verzelfstandiging' blijkt opmerkelijk genoeg een methode te zijn waarmee beleidsvoerders het culturele werkkterrein politiek naar hun hand kunnen zetten. Terwijl kunst en cultuur in al hun diversiteit, eigenheid en vrijheid onze samenleving mee moeten kunnen vormgeven, voor en door de mensen, niet de winst.

Robrecht Vanderbeeken

Agenda

We Own It #4: debatavond over artistiek activisme

Op 5 juni 2019 in Vooruit in Gent vindt onze vierde debatavond in de reeks 'We Own It' plaats. Het thema: welk creatief protest is er vandaag nodig?

Stel u voor: anno april 2019 werd het videowerk 'Consumer art' (1973) van de Poolse kunstenares Natalia LL (Lach-Lachowicz) uit het Poolse nationale kunstmuseum weggehaald. In die video zien we de kunstenares op suggestieve wijze een banaan eten. Kan niet, aldus het nieuwe conservatieve beleid aldaar. Uit protest tegen deze censuur trokken honderden mensen in Warschau de straat op om... bananen te eten of ermee te poseren. Het #BananowyProtest tegen de repressieve cultuurminister Piotr Glinski, die reeds subsidies van een 'controversieel' kunstfestival afkneep en een theaterdirecteur om inhoudelijke redenen ontsloeg, ging via sociale media wereldwijd. Het maakt ons andermaal bewust hoe snel kunst en cultuur onder politieke druk kunnen komen te staan en hoe belangrijk artistiek activisme is.

We vinden wellicht allemaal dat kunstenaars vrij moeten kunnen werken, dat cultuurorganisaties diversiteit moeten kunnen garanderen en dat cultuur er moet zijn voor en door iedereen – we own it! Maar dan is het van belang te beseffen dat we dit niet op een plateautje aangeboden krijgen. Artistieke vrijheid vereist

waakzaamheid en een permanente sociale strijd.

Kunst en cultuur staan vandaag bovendien vanuit verschillende hoeken onder druk. Denk aan de aanhoudende precariteit van de cultuurmakers, de toenemende vermarkting van het kunstenveld of de oprukkende conservatieve cultuurpolitiek. Dat laatste is helaas niet alleen in Polen of Hongarije het geval. Ook in ons land dreigde N-VA er vorig jaar al mee subsidies te korten (Globe Aroma, Victoria Deluxe, NTG). Daarnaast is er vandaag de grote behoefte om in (en via) de kunstensector progressieve waarden meer voeten aan de grond te doen krijgen: dekoloniseren, de strijd tegen seksisme en racisme, de noodzaak aan meer gelijkheid, sociale mobiliteit en diversiteit.

De vragen die we op onze vierde debatavond in de reeks van 'We Own It' centraal stellen: welk creatief protest is er vandaag nodig, hoe gaan we dat doen en wie zijn hiervoor onze bondgenoten? De cultuurvakbonden hebben hierin vanzelfsprekend een belangrijke verantwoordelijkheid op te nemen. Interesse? Je bent welkom op 5 juni 2019 in Vooruit in Gent.

Nieuws uit de cultuursector

Cao taakloon

Vanaf september 2019 treedt de nieuwe 'cao taakloon' in werking voor cultuurwerkers actief in theater en muziek (PC 304). Nadat er in 2017 een aantal werkloosheidsdossiers geblokkeerd geraakten bij de Onem/RVA, hebben de sociale partners met de minister van Werk een akkoord gesloten om de regelgeving te verbeteren, te beginnen met een verduidelijking via

een cao. De 'cao taakloon' verduidelijkt het begrip taakloon en geeft vier criteria waaraan je moet voldoen om via taakloon te kunnen uitbetalen.

- Meer info: www.cultuurkameraad.be

Artist@Work

De uittreedende regering sluit af met de opstart van een nieuw elektronisch platform voor de aanvragen van een kunste-

naarskaart (voor wie wil werken volgens de kleine vergoedingsregeling (KVR)), het kunstenaarsvisum (voor wie wil werken volgens artikel 1bis) of de zelfstandigheidsverklaring. Via dit platform – dat ook een informatief luik heeft – kan je tevens geleverde artistieke prestaties registreren.

- Meer info: www.cultuurkameraad.be

Tribune is een uitgave
van ACOD-ABVV
verant. uitgever:
Guido Rasschaert
Fontainasplein 9-11
1000 Brussel

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Antwerpen-Kempen-Mechelen

Senioren naar de 'Teutenstreek'

Na de grote schoolactiviteit organiseren de senioren van ACOD Antwerpen-Kempen-Mechelen in samenwerking met de ACOD Telecom-Vliegwezen hun jaarlijkse busuitstap.

Op donderdag 19 september 2019 reizen ze over de grens naar de 'Teutenstreek'. Deze streek tussen Valkenswaard en Hamont-Achel was in de 19de eeuw welvarend.

'Teuten' waren rondreizende handelaren in kwaliteitsvolle producten, vooral textiel en koperwerk. De Teuten trokken naar verlegene gebieden om gedurende een groot deel van het jaar hun koopwaar van deur tot deur aan te bieden. In de wintermaanden bleven zij thuis bij hun familie, die dankzij de financiële opbrengsten in een redelijke welstand leefden.

Ze bezoeken er een 'ezelfarm', doorkruisen de streek en wandelen in een uitgestrekte natuurtuin met o.m. een biologische moestuin, een ecologische sier- en plantentuin.

Uiteraard is er tijd voor een koffiepauze, een stevige lunch en 's avonds een broodjesmaaltijd.

Graag inschrijven vóór 9 september via mail bij maurice.hauspie@acod.be of telefonisch op ACOD Antwerpen 03/213.69.20 of ACOD Mechelen 015/41.28.44. Je inschrijving wordt daarna slechts geldig na betaling van hetzij 66 euro p.p. op rekening BE 14 8778 0015 0383 van ACOD Antwerpen met vermelding S19TEUT.

West-Vlaanderen

Verwendag senioren

Op donderdag 10 oktober 2019 vindt de jaarlijkse verwendag voor de senioren ACOD West-Vlaanderen plaats. Zoals elk jaar word je een hele dag in de watten gelegd. Dit jaar bezoeken we het de haven van Zeebrugge. Vanuit je comfortabele stoel op de boot achter panoramische ramen of op het zonnedek bij een klein ontbijt kom je oog in oog met de diverse mastodonten van de zee. Verder krijg je ook een rondrit met de bus in gezelschap van een gids in de achterhaven. We zorgen ook voor een goed verzorgd middagmaal in de feestzaal Ten Stuyver in Oostende. De MG Brothers zorgen er de hele namiddag voor de animatie en plezier.

- Deelname kost 50 euro per persoon. Inschrijven kan door het juiste bedrag op rekeningnummer BE 72 8775 0214 0216 van ACOD West-Vlaanderen te storten, met de vermelding van naam, sector en aantal deelnemers. Wil je meer uitleg, dan kan je mailen naar rik.cappelle@acod.be of bellen naar 051 20 25 70 tijdens de kantooruren. Inschrijven kan tot en met vrijdag 27 september 2019. Opgelet: de plaatsen zijn beperkt tot maximaal 200 deelnemers.

Seniorennamiddag met muziek en ambiance

Op donderdag 4 juli 2019 organiseert ACOD West-Vlaanderen in samenwerking met Linx+ een seniorennamiddag voor alle senioren van het gewest. Voor 10 euro krijg je tussen 14 en 18 uur in zaal De Blaaspijp (Sterrestraat 8 in Koekelare) een namiddag met koffie en gebak, veel muziek en ambiance. Er zijn ook nog enkele gratis consumpties inbegrepen.

Inschrijven kan door vooraf op rekeningnummer BE 72 8775 0214 0216 van ACOD West-Vlaanderen 10 euro per deelnemer te storten met de vermelding van naam, voornaam, het aantal deelnemers en de opstapplaats. We maken er jullie ook al attent op dat de verwendag plaatsvindt op donderdag 10 oktober 2019. Zet deze datum alvast in jullie agenda.

Er wordt vervoer voorzien met bussen vanuit verschillende opstapplaatsen:

Plaats	Adres van de opstapplaats	Uur
BUS 1		
Harelbeke	CC Spoor, Eilandstraat 6, 8530 Harelbeke	12.35
Kortrijk	Bouwcentrum Pottelberg (Brico Planet)	12.50
Roeselare	ACOD-gebouw, Sint-Amandstraat 112	13.15
Ieper	Voorkant station	13.50
Koekelare	Zaal De Blaaspijp, Sterrestraat 8	14.30 (aankomst)
BUS 2		
Oostende	Feestzaal Ten Stuyver, Stuiverstraat 357, 8400 Oostende	13.15
Brugge	Magdalenaparking aan Magdalenastraat	13.45
Torhout	Voorkant station	14.10u
Koekelare	Zaal De Blaaspijp, Sterrestraat 8	14.30 (aankomst)